

Verordening jeugdhulp gemeente Dinkelland 2026

De raad van de gemeente Dinkelland,

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 4 november 2025;

gelet op het advies van de raadscommissie Sociaal Domein en Bestuur van 2 december 2025;

gelet op het advies van de Adviesraad Sociaal domein Dinkelland van 21 oktober 2025;

gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1, derde lid, van de Jeugdwet;

alsmede gelet op artikel 156 van de Gemeentewet; en

het Beleidsplan Omzien Naar Elkaar 23 december 2016

overwegende dat:

- de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouder(s) en de jeugdige zelf ligt,
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen over:
 - de door het college te verlenen jeugdhulp met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren,
 - de waarborg van de deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de jeugdhulp;
 - de eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen van ouders en jeugdigen;
 - de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van jeugdhulp wordt afgestemd met andere voorzieningen,
 - de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld,
 - de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget alsmede misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet, en
 - regels ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs en kwaliteit voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering;
- het voorts wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociaal netwerk;
- het noodzakelijk is om kaders en criteria vast te stellen ter uitvoering van de jeugdwet, en
- daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving,

besluit:

vast te stellen de volgende verordening:

Verordening jeugdhulp gemeente Dinkelland 2026

HOOFDSTUK 1. BEGRIPSBEPALINGEN EN VORMEN VAN JEUGDHULP

Artikel 1.1 Begripsomschrijvingen

1. In de verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. Algemene voorziening: een jeugdhulpvoorziening op grond van de wet die rechtstreeks toegankelijk is zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en/of ouder(s);
 - b. Andere voorziening: voorziening - anders dan in het kader van de Jeugdwet - op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen;
 - c. BIG-register: dit register komt voort uit de Wet BIG (Wet op de Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg);
 - d. Boven-gebruikelijke hulp: hulp en zorg die onderdeel is van eigen kracht en omvangrijker en mogelijk intensiever is dan de gebruikelijke hulp;
 - e. Budgethouder: de persoon aan wie het pgb is toegekend;

- f. Budgetperiode: de periode waar een pgb betrekking op heeft;
 - g. Budgetplan: een plan opgesteld door (of namens) de budgethouder waaruit blijkt dat de besteding van het pgb voldoet aan de voorwaarden van de wet of deze verordening;
 - h. Eigen kracht: de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen als bedoeld in artikel 2.3 van de wet hetgeen voortvloeit uit de zorgplicht van ouders op grond van artikel 1:82 en 1:247 van het Burgerlijk Wetboek en zoals nader uitgewerkt in hoofdstuk 3;
 - i. Familiegroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren;
 - j. Financieel besluit: een door het college vastgestelde regeling, waarin op grond van deze verordening bedragen en eventuele nadere regels zijn gesteld;
 - k. Gebruikelijke hulp: hulp en zorg die onderdeel is van eigen kracht en zich uitstrekt over ouderlijk toezicht, verzorging, begeleiding en opvoeding die een ouder, onder meer afhankelijk van de leeftijd en verstandelijke ontwikkeling van het kind, normaal gesproken geeft aan een kind, inclusief de zorg bij kortdurende ziekte, volgens de bijlage bij deze verordening;
 - l. Gewaarborgde hulp: een door de budgethouder ingeschakelde derde van wie voldoende aannemelijk is dat deze kan in staan voor nakoming van de aan het persoonsgebonden budget verbonden verplichtingen;
 - m. Gezinssysteem: een leefverband van één of meer volwassenen die verantwoordelijkheid dragen voor de verzorging en opvoeding van één of meer jeugdigen. Hieronder vallen bijvoorbeeld: een traditioneel gezin, een éénoudergezin, samengesteld gezin, een pleeggezin en/of een adoptiegezin;
 - n. Hulpvraag: de behoefte van de jeugdige en/of de ouder(s) aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet waarvoor een aanvraag wordt gedaan;
 - o. Individuele voorziening: een op de jeugdige en/of de ouder(s) toegesneden voorziening die op aanvraag wordt verstrekt;
 - p. Nadere regels: een door het college vastgestelde regeling, waar op grond van deze verordening nadere regels zijn gesteld;
 - q. Pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet;
 - r. Professionele organisatie: een organisatie, die is ingeschreven in het handelsregister van de KvK als zijnde jeugdhulpverlener en die voldoet aan de kwaliteitseisen voor wat betreft de vakbekwaamheid van de medewerkers die namens de organisatie jeugdhulp bieden en gebruik maken van bewezen effectieve jeugdinterventies en methodisch werken. Andere kwaliteitseisen zijn bijvoorbeeld: een keurmerk of protocol, het voeren van een deugdelijke bedrijfsvoering en naleving van Governance zorg code 2022 rekening houdend met het aantal medewerkers. Het gaat om kwaliteitseisen die ook gelden voor gecontracteerde jeugdhulpaanbieders. Er geldt voor jeugdprofessionals de SKJ-registratie en voor vaktherapeuten inschrijving in het Register Vaktherapie én aangesloten zijn bij een beroepsvereniging (FVB of NVRG);
 - s. SKJ: de Stichting Kwaliteitsregister Jeugd is het beroepsregister voor jeugdprofessionals;
 - t. Sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de jeugdige en/of zijn ouders een sociale relatie onderhoudt;
 - u. Spoedeisende situatie: een (onvoorziene) situatie die geen uitstel verdraagt;
 - v. Vaktherapie: de overkoepelende naam voor de vaktherapeutische disciplines: beeldende therapie, danstherapie, dramatherapie, muziektherapie, psychomotorische kindertherapie en speltherapie. Vaktherapie is een behandelvorm die uitgaat van doen en ervaren;
 - w. Wet: Jeugdwet;
 - x. Zzp'er: een ondernemer die geen personeel in dienst heeft, is ingeschreven in het handelsregister van de KvK als zijnde jeugdhulpverlener of vaktherapeut en voldoet aan de kwaliteitseisen voor wat betreft de vakbekwaamheid en die gebruik maakt van bewezen effectieve jeugdinterventies en methodisch werken. Andere kwaliteitseisen zijn bijvoorbeeld een keurmerk of protocol die ook gelden voor gecontracteerde jeugdhulpaanbieders. Voor jeugdprofessionals geldt SKJ-registratie en voor vaktherapeuten inschrijving in het Register Vaktherapie én aangesloten bij een beroepsvereniging (FVB of NVRG). Voor de vaststelling of er sprake is van een ondernemer in ieder geval de volgende criteria gelden:
 - 1° niet werkzaam op basis van een arbeidsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:610 en volgende van het Burgerlijk Wetboek; en
 - 2° door de Belastingdienst aangemerkt als ondernemer voor de Inkomstenbelasting (voor eigen rekening en risico verrichten van werkzaamheden).
2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de wet en/of de daarop gebaseerde lagere regelgeving en de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 1.2 Reikwijdte verordening

Deze verordening is van toepassing voor in Nederland verblijvende jeugdigen en hun ouders waar de gemeente Dinkelland verantwoordelijk voor is op grond van het woonplaatsbeginsel.

Artikel 1.3 Vormen van jeugdhulp

1. De volgende algemene voorzieningen zijn vrij toegankelijk beschikbaar:
 - a. informatie en advies;
 - b. voorlichting, cursussen LOES;
 - c. trainingen KIES en SamenSterk;
 - d. praktijkondersteuners jeugd huisartsenpraktijken;
 - e. steungezinnen;
 - f. schoolmaatschappelijk werk;
 - g. jongerenwerk;
 - h. jeugdgezondheidszorg (GGD);
 - i. scheiding advies team;
 - f. Veilig Thuis Twente.
2. De volgende individuele voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar en worden op aanvraag verstrekt:
 - a. Ambulante jeugdhulp in de vorm van:
 1. Nm Begeleiding Individueel;
 2. Vaktherapie;
 3. Behandeling Individueel;
 4. Forensische jeugdhulp - behandeling;
 5. Medicatiecontrole exclusief medische co morbiditeit;
 6. Medicatiecontrole inclusief medische co morbiditeit;
 7. Begeleiding Groep Basis;
 8. Begeleiding Groep Intensief;
 9. Behandeling Groep Basis;
 10. Behandeling Groep Intensief;
 11. Kinderdagcentrum (KDC)/ orthopedagogisch dagcentrum (ODC) groep basis;
 12. Kinderdagcentrum (KDC)/ orthopedagogisch dagcentrum (ODC) groep intensief;
 13. Ernstige Dyslexiezorg (ED);
 14. Screening.
 - b. Ambulante alternatieven voor verblijf in de vorm van:
 1. Zeer Intensieve Traumabehandeling (ZIT);
 2. Flexible Assertive Community Treatment (FACT);
 3. Multisysteem Therapie (MST);
 4. Crisis Systeem Interventie (CSI).
 - c. Wonen in de vorm van:
 1. Pleegzorg;
 2. Gezinshuis;
 3. Woongroep;
 4. Hoog specialistische kleinschalige woonvoorziening.
 - d. Verblijf in de vorm van:
 1. Kamertraining;
 2. Ouder-kind groep;
 3. Behandelgroep;
 4. Driemilieuvoorziening;
 5. Jeugd GGZ verblijf;
 6. JeugdzorgPlus;
 7. Deeltijd verblijf / logeren;
 8. Extra Verblijfsbegeleiding.
 - e. Crisiszorg in de vorm van:
 1. Crisisdienst GGZ-Jeugd;
 2. Ambulante crisiszorg:
 - i. Families First (FF);

ii. Ambulante speedhulp (ASH).

3. Crisisverblijf:
- i. Crisisverblijf Licht verstandelijke beperkt (LvB);
 - ii. Crisisverblijf Jeugd- en Opvoedhulp (J&O);
 - iii. Crisisverblijf Jeugd GGZ;
 - iv. Jeugdhulp crisis pleegzorg.
- f. Advies en Expertise;
- g. Jeugdhulpvervoer

HOOFDSTUK 2 TOEGANG TOT JEUGDHULP

§ 1. Clientondersteuning en vertrouwenspersoon

Artikel 2.1 Cliëntondersteuning en vertrouwenspersoon

1. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen een beroep kunnen doen op kosteloze onafhankelijke cliëntondersteuning, waarbij het belang van jeugdigen en ouders uitgangspunt is.
2. Het college stelt een vertrouwenspersoon in de gelegenheid zijn taak uit te oefenen als bedoeld in paragraaf 4.1 van het Besluit Jeugdwet.
3. Het college draagt er zorg voor dat de jeugdigen, ouders en pleegouders zelfstandig, zonder tussenkomst van derden, contact kunnen hebben met een vertrouwenspersoon.

§ 2. Wettelijke verwijzers

Artikel 2.2 Via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist of jeugdarts, die geboden wordt door een gecontracteerde jeugdhulpaanbieder.
2. Het college maakt afspraken met de huisartsen, medisch specialisten, jeugdartsen en met de zorgverzekeraars, over de voorwaarden waaronder en de wijze waarop de verwijzing als bedoeld in vorige lid plaatsvindt.
3. Het college kan afspraken maken met de jeugdhulpaanbieder als bedoeld in het eerste lid over de inzet van aangewezen specialistische jeugdhulp.
4. Het college vergoedt alleen de jeugdhulp van een gecontracteerde jeugdhulpaanbieder.

§ 3. Via de gemeente: Aanvraag

Artikel 2.3 Aanvraag om jeugdhulp

1. Een aanvraag om jeugdhulp wordt gedaan op een door het college beschikbaar gesteld (elektronisch) formulier. Ingeval de aanvraag betrekking heeft op jeugdhulp tijdens het onderwijs bevat de aanvraag ook het ontwikkelingsperspectiefplan (OPP) van de jeugdige.
2. Na ontvangst van de aanvraag wijst het college de jeugdige en/of zijn ouder(s) op de mogelijkheid:
 - a. cliëntondersteuning en van de diensten van een vertrouwenspersoon;
 - b. een familiegroepsplan op te stellen welke twee weken na indiening van aanvraag wordt overhandigd. Als de jeugdige of zijn ouders daarom verzoekt, zorgt het college voor bepaalde ondersteuning bij het opstellen van een familiegroepsplan.
3. Na ontvangst van de aanvraag voert het college een onderzoek uit naar de hulpvraag.
4. Het college is bevoegd de beslistermijn van de aanvraag te verlengen of op te schorten als de beoordeling van de hulpvraag daartoe aanleiding geeft.
5. In spoedeisende situaties als bedoeld in artikel 2.6, eerste lid onder b, van de wet:
 - a. verstrekt het college zo spoedig als nodig een passende tijdelijke maatregel; of
 - b. vraagt het college een machtiging voor gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet,in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek.
6. Tijdens de procedure kan het college gebruik maken van de Jeugd Beschermingstafel.
7. Jeugdigen en/of ouders kunnen zich rechtstreeks wenden tot een algemene voorziening.
8. De indicatie om een individuele voorziening gaat niet eerder in dan de datum waarop het college beslist op de aanvraag, tenzij het college de jeugdhulpaanbieder (natura) toestemming geeft de jeugdhulp eerder te starten.

Artikel 2.4 Criteria deskundigheid

1. De toeleiding naar en advisering over de aanspraak op een individuele voorziening wordt gedaan onder de verantwoordelijkheid van een SKJ of BIG geregistreerde persoon.
2. Uit hoofde van die deskundigheid wordt eveneens bepaald of er een noodzaak is een (andere) deskundige of deskundigen in te schakelen om de aanspraak op een individuele voorziening te beoordelen. Dit met inachtneming van de verantwoordelijkheidstoedeling gesteld in artikel 4.1.1, tweede lid, van de wet in samenhang gezien met de benodigde deskundigheid genoemd in artikel 2.1 van het Besluit Jeugdwet.
3. De ingeschakelde deskundigen worden vermeld in het verslag als bedoeld in artikel 2.7.

Artikel 2.5 Identificatie

Bij het onderzoek, bedoeld in artikel 2.5 van de verordening, kan het college de identiteit van de jeugdige en zijn ouder(s) vaststellen aan de hand van bijvoorbeeld een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 2.6 Het onderzoek

1. Een gesprek maakt deel uit van het onderzoek. Het gesprek wordt gevoerd tussen vakbekwame personen en de jeugdige en/of zijn ouder(s) en/of personen uit zijn sociaal netwerk.
2. Het college informeert de jeugdige en/of zijn ouder(s) over de gang van zaken bij het gesprek, zijn rechten en plichten en de vervolgprocedure en vraagt de jeugdige en/of zijn ouder(s), als dat nodig is, om toestemming voor het verwerken of het uitwisselen van zijn persoonsgegevens met in achtneming van de privacyregels.
3. Heeft de jeugdige en/of zijn ouder(s) een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 2.3 overhandigd, dan betreft het college dat plan bij het onderzoek als bedoeld in het eerste lid.
4. De jeugdige en/of zijn ouder(s) verstrekken desgevraagd de noodzakelijke inlichtingen dan wel gegevens en verlenen desgevraagd de medewerking die redelijkerwijs noodzakelijk is voor de uitvoering van de wet. In principe geldt als uitgangspunt dat de jeugdige altijd wordt gezien en als dat aangewezen is, wordt gesproken.

Artikel 2.7 Het verslag

Het college verstrekt een verslag van het onderzoek waaruit de jeugdige en/of ouder(s) tevens een advies van het college kan afleiden over hoe de vastgestelde opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en aan de stoornissen verwante problemen kunnen worden opgelost dan wel worden verminderd.

§ 4. Advisering

Artikel 2.8 Advisering

1. Het college vraagt om deskundigenadvies voor zover dit noodzakelijk is voor de beoordeling van de aanvraag.
2. Het college kan screening vragen aan een jeugdhulpaanbieder over welke jeugdhulpaanbieder het best passend is voor de jeugdige en/of diens ouder(s). De screening wordt uitgevoerd door een gedragswetenschapper of een regiebehandelaar.
3. Het college kan advies en expertise vragen, waaronder diagnostische instrumenten, aan een jeugdhulpaanbieder voor brede vraagverheldering in complexe casuïstiek. Als leidraad wordt de Richtlijn Samen beslissen met ouders en jeugdige over passende hulp van het Nederlands Jeugdinstituut gehanteerd. Advies en expertise wordt uitgevoerd door een deskundige met kennis en specialisatie over Jeugd-GGZ, (licht)-verstandelijke beperking of Specialistische jeugdhulp.
4. De jeugdige en/of zijn ouder(s) verleent zijn medewerking aan het onderzoek.
5. Als uitgangspunt geldt dat de jeugdige altijd wordt gezien en als dat aangewezen is, wordt gesproken.

Artikel 2.9 Advisering na wettelijke verwijzing

1. Na de verwijzing naar jeugdhulp als bedoeld in artikel 2.2 kan het college:
 - a. op verzoek van de jeugdhulpaanbieder screening aanbieden om te bepalen welke jeugdhulpaanbieder het best (goedkoopst) passend is. Deze screening wordt uitgevoerd door een gedragswetenschapper of een regiebehandelaar.
 - b. advies en expertise inzetten, waaronder diagnostische instrumenten, door een specialistische jeugdhulpaanbieder voor brede vraagverheldering in complexe casuïstiek. Als leidraad wordt de Richtlijn Samen beslissen met ouders en jeugdige over passende hulp van het Nederlands Jeugdinstituut gehanteerd. Advies en expertise wordt uitgevoerd door een deskundige met kennis en specialisatie over Jeugd-GGZ, (licht)-verstandelijke beperking of Specialistische jeugdhulp.

2. De jeugdige en/of zijn ouder(s) verleent zijn medewerking aan het onderzoek.

HOOFDSTUK 3. ZORGPLICHT, EIGEN KRACHT EN UITGANGSPUNTEN

Artikel 3.1 Zorgplicht en aanspraak op jeugdhulp

1. De zorgplicht van ouders omvat de plicht en het recht van de ouder zijn minderjarig kind te verzorgen en op te voeden. Daaronder wordt in ieder geval verstaan:
 - a. de zorg en de verantwoordelijkheid voor het geestelijk en lichamelijk welzijn en de veiligheid van het kind, alsmede
 - b. het bevorderen van de ontwikkeling van zijn persoonlijkheid,
 - c. de ontwikkeling van de banden van zijn kind met de andere ouder te bevorderen;
 - d. het bieden van een beschermende woonomgeving.

Het college neemt in beleidsregels op wat onder goed ouderschap wordt verstaan.

2. Jeugdigen of ouders kunnen op aanvraag slechts in aanmerking komen voor een individuele voorziening voor zover:
 - a. de eigen kracht niet toereikend is;
 - b. het gebruik van een algemene voorziening de vastgestelde problemen of aan de stoornissen verwante problemen niet in voldoende mate kan wegnemen.

Artikel 3.2 Criteria eigen kracht

1. Onverminderd de zorgplicht als bedoeld in het artikel 3.1 eerste lid valt onder eigen kracht:
 - a. gebruikelijke hulp;
 - b. boven-gebruikelijke hulp;
 - c. vervoer van en naar de jeugdhulplocatie;
 - d. hulp van personen uit het sociaal netwerk;
 - e. hulp van niet door het college gecontracteerde organisaties of instellingen binnen de gemeente Dinkelland;
 - f. gebruik maken van een aanvullende zorgverzekering die is afgesloten.
2. Het bepaalde in dit hoofdstuk is ook van toepassing op ouders in de zin van de wet.

Artikel 3.3 Afwegingsfactoren gebruikelijke hulp

Afwegingsfactoren die een rol spelen bij gebruikelijke hulp zijn:

- a. de opvoedkundige capaciteiten van ouders;
- b. de beschikbaarheid van ouders rekening houdend met acute omstandigheden die zich kunnen voordoen.

Artikel 3.4 Afwegingsfactoren boven-gebruikelijke hulp

Afwegingsfactoren die een rol spelen bij boven-gebruikelijke hulp zijn:

- a. de behoeften en mogelijkheden van de jeugdige;
- b. de voor de jeugdige benodigde ondersteuningsintensiteit en de duur daarvan;
- c. de mogelijkheden, draagkracht en de belastbaarheid van de ouders die verband houdt met de zorgplicht. Waarbij geldt dat ouders hun (dagelijkse) leven zo inrichten dat zij hun draagkracht en belastbaarheid zo groot mogelijk maken;
- d. de samenstelling van het gezin en de woonsituatie;
- e. het belang van de ouders om te voorzien in een inkomen waar inkomensderving verband houdend met een onrechtmatige daad onderdeel van uitmaakt (letselschade).

Artikel 3.5 Afwegingsfactoren vervoer

Onder eigen kracht valt ook het vervoer van en naar de jeugdhulplocatie(s). Afwegingsfactoren die een rol kunnen spelen in geval van een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid bij de jeugdige zijn:

- a. of de jeugdige in staat is om zelf te reizen;
- b. de aanwezigheid van een auto of de mogelijkheid voor gebruik van het openbaar vervoer;
- d. de afstand in verband met de tijd die nodig is voor het vervoer en de vraag of er een jeugdhulpvoorziening dichterbij is die ook geschikt is;
- e. het tijdstip waarop de ritten uitgevoerd moeten worden;
- f. het aantal dagen dat vervoer nodig is;
- g. draagkracht en draaglast in het gezin.

Artikel 3.6 Afwegingsfactoren overig

In het kader van de eigen kracht wordt van ouders verwacht dat zij:

- a. zich in hoge mate inspannen om hulp van personen uit het sociaal netwerk te krijgen;
- b. zich inspannen om hulp van niet door het college gecontracteerde organisaties of instellingen binnen de gemeente Dinkelland te krijgen. Het college kan voorbeelden aandragen van organisaties of instellingen;
- c. gebruik maken van aanspraken op grond van een aanvullende zorgverzekering die is afgesloten;
- d. verzoeken om een vergoeding voor inkomensderving verband houdend met een onrechtmatige daad (letselschade).

Artikel 3.7 Uitgangspunten indicatie jeugdhulp

1. Geen individuele voorziening wordt verstrekt voor zover sprake is van een andere voorziening.
2. Jeugdhulp is primair gericht op het herstellen dan wel versterken van de eigen kracht. Het college hanteert bij de verlening van jeugdhulp een gezinsgerichte aanpak gericht op het herstel of versterken van de eigen kracht.
3. De individuele voorziening is gericht op het realiseren van een situatie, rekening houdend met de uitkomsten van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.5, waarmee de jeugdige in staat wordt gesteld tot:
 - a. gezond en veilig op te groeien;
 - b. te groeien naar zelfstandigheid, en
 - c. voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren, rekening houdend met de leeftijd en ontwikkelingsniveau.
4. Het college houdt bij de bepaling van de aangewezen vorm van jeugdhulp redelijkerwijs rekening met:
 - a. behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en zijn ouders, en
 - b. de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders.
5. Er bestaat aanspraak op een individuele voorziening die als de goedkoopst passende individuele voorziening is aan te merken.

HOOFDSTUK 4 AFSTEMMING MET ANDERE DOMEINEN

Artikel 4.1 Afstemming Zorgverzekeringswet en Wet langdurige zorg

1. Als het gaat om zorg die vanaf het 18e jaar onder de Zorgverzekeringswet valt, zorgt het college in samenwerking met de zorgverzekeraars voor een soepele overgang. Het college doet dit door afspraken te maken met de zorgverzekeraars en het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ). De afspraken gaan over hoe de continuïteit van zorg te garanderen voor jeugdigen die jeugdhulp ontvangen en de leeftijd van 18 jaar bereiken en daarmee onder de Zorgverzekeringswet of Wet langdurige zorg komen te vallen.
2. Het college draagt zorg dat de jeugdige en/of ouder(s) ondersteund kunnen worden richting het CIZ, als er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de jeugdige in aanmerking kan komen voor zorg op grond van de Wet langdurige zorg.

Artikel 4.2 Afstemming met gecertificeerde instellingen

1. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen over de aansluiting tussen de algemene voorzieningen als bedoeld in hoofdstuk 2 en de gecertificeerde instellingen.
2. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen over:
 - a. het overleg over de jeugdhulp die nodig is als er een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering aan de jeugdige is opgelegd, zoals bedoeld in artikel 3.5, eerste lid, van de wet,
 - b. het overleg over de eventueel noodzakelijke jeugdhulp na beëindiging van de kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering,
 - c. de vorm en inhoud van het besluit tot inzet van jeugdhulp van de gecertificeerde instelling en hoe het college daarvan op de hoogte gesteld wordt,
 - d. hoe te handelen wanneer de gecertificeerde instelling meent dat niet gecontracteerde jeugdhulp ingezet moet worden.
3. Het college en de gecertificeerde instelling leggen de afspraken als bedoeld in het vorige lid vast in een protocol als bedoeld in artikel 3.5, derde lid, van de wet.

Artikel 4.3 Afstemming justitiedomein

1. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen, de Raad voor de Kinderbescherming en Justitiële Jeugdinrichtingen over het overleg over de inzet van jeugdhulp bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing en jeugdreclassering als bedoeld in artikel 2.4, tweede lid onderdeel b, van de wet.
2. Het college en de betrokken gecertificeerde instellingen nemen de afspraken op in het protocol zoals bedoeld in artikel 4.2, derde lid, van deze verordening. Het college en de Raad voor de Kinderbescherming leggen de manier van samenwerken en de gemaakte afspraken vast in het protocol bedoeld in artikel 3.1, vijfde lid, van de wet.

Artikel 4.4 Afstemming voorschoolse voorzieningen, onderwijs en leerplicht

1. Het college zorgt ervoor dat alle locaties voor kinderopvang, peuterspeelzaal, primair en voortgezet onderwijs en middelbaar beroepsonderwijs een contactpersoon hebben bij de gemeentelijke toegang.
2. Het college draagt zorg voor een goede afstemming tussen de in het vorige lid genoemde contactpersonen en de leerplichtambtenaren.
3. Een niet van de leerplicht vrijgestelde jeugdige heeft recht op onderwijs, in welke vorm dan ook. Ondersteuning gericht op het doorlopen van het onderwijsprogramma of het behalen van onderwijsdoelen, valt niet onder de jeugdhulpplicht van de gemeente.
4. Het college bepaalt de inzet van jeugdhulp mede op basis van het ontwikkelingsperspectiefplan (OPP).
5. Afspraken over de afstemming van jeugdhulpvoorzieningen, onderwijszorg en leerplichtzaken voor een jeugdige worden vastgelegd in het verslag van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.7 van de verordening.

Artikel 4.5 Afstemming Veilig Thuis Twente

Het college maakt afspraken met Veilig Thuis Twente over de toegang naar algemene en individuele voorzieningen.

Artikel 4.6 Afstemming Wmo 2015

1. Het college draagt zorg voor een goede afstemming van voorzieningen op grond van deze verordening en voorzieningen voor jeugdigen en/of ouder(s) op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015).
2. Het college draagt zorg voor de continuïteit van gemeentelijke ondersteuning als de jeugdige 18 jaar wordt en de ondersteuning na het 18e jaar onder de Wmo 2015 valt.

Artikel 4.7 Afstemming werk en inkomen

Het college draagt zorg dat de gemeentelijke toegang, jeugdhulpaanbieders en de gecertificeerde instellingen financiële belemmeringen voor het slagen van preventie en jeugdhulp vroegtijdig signaleren. Als het nodig is zorgt het college ervoor dat jeugdigen en/of ouder(s) de juiste ondersteuning krijgen vanuit de gemeentelijke voorzieningen om deze belemmeringen weg te nemen, zoals schuldhulpverlening, inkomensvoorzieningen, re-integratievoorzieningen en armoedevervoorzieningen.

HOOFDSTUK 5 INDIVIDUELE VOORZIENINGEN

Artikel 5.1 Ambulante jeugdhulp

1. Begeleiding Individueel is bestemd voor de jeugdige met enkelvoudige of meervoudige problematiek en/of zijn gezinssysteem. Bij Begeleiding Individueel staat het bevorderen, het behouden of het compenseren van de zelfredzaamheid van de jeugdige en het gezinssysteem voorop. De begeleiding kan zowel planbaar als niet planbaar zijn. Niet planbare zorgmomenten zijn onverwachte en ongeplande zorgmomenten die buiten de normale dagelijkse behoefte aan jeugdhulp vallen en niet van tevoren gepland kunnen worden. De begeleiding richt zich voornamelijk op het aanleren van vaardigheden en/of het leren omgaan met een beperking als gevolg van lichamelijke, zintuigelijke en verstandelijke problemen. De doelen van Begeleiding Individueel zijn:
 - a. dat de jeugdige en het gezinssysteem in staat zijn (in heden en toekomst) om zo zelfstandig mogelijk binnen sociale relaties en in de maatschappij te kunnen functioneren;
 - b. het aanleren van psychosociale en sociaal-emotionele vaardigheden van de jeugdige;
 - c. het aanleren van leeftijds- en ontwikkelingsadequate Algemeen Dagelijkse Levensverrichtingen (ADL) van de jeugdige;
 - d. ondersteunen bij opvoedvaardigheden van ouders bij lichte tot zware opvoedproblemen;
 - e. veiligheid te waarborgen voor de jeugdige en/of het gezinssysteem, in geval van bijvoorbeeld onvoorspelbaarheid in gedrag, de behoefte aan jeugdhulp of onveiligheid van vanuit het gezin of netwerk.

2. Vaktherapie. De doelen van Vaktherapie zijn:
 - a. dat de jeugdige uiting kan geven aan zijn problemen of over zijn problemen wil praten;
 - b. klachtgericht, namelijk om de jeugdige te ondersteunen om lichamelijke, verstandelijke, psychische, psychosomatische, psychosociale of psychiatrische problematiek te verhelpen, te verminderen of te accepteren en om terugval en hernieuwde klachten zoveel mogelijk te voorkomen;
 - c. persoonsgericht, namelijk om het welbevinden en de kwaliteit van leven en de persoonlijke ontwikkeling van de jeugdige te bevorderen.
3. Behandeling Individueel is gericht op de jeugdige en/of het gezinssysteem met milde en ernstige enkelvoudige (opvoed)problematiek of ernstige meervoudige (opvoed)problematiek, veiligheid en onderzoek (observatie) en diagnostiek. Deze behandeling kan zowel planbaar als niet planbaar zijn. Niet planbare zorgmomenten zijn onverwachte en ongeplande zorgmomenten die buiten de normale dagelijkse behoefte aan jeugdhulp vallen en niet van tevoren gepland kunnen worden. De behandelduur is maximaal 2 jaar. De doelen van Behandeling Individueel zijn:
 - a. het oplossen of hanteerbaar maken van de problematiek en/of beperking;
 - b. het verbeteren, verminderen of voorkomen van verergering van de problematiek;
 - c. het aanleren van nieuwe vaardigheden of gedrag (bij jeugdige of gezinssysteem);
 - d. het wegnemen van klachten;
 - e. het op gang brengen van een gestagneerde ontwikkeling;
 - f. veiligheid voor de jeugdige en/of het gezinssysteem, bijvoorbeeld in gedrag, zorgbehoefte of in het gezin of netwerk.

Binnen Behandeling Individueel kan het college modules inzetten. Het gaat in ieder geval om de volgende ambulante alternatieven voor verblijf:

- a. Kind In Gezond Systeem (KINGS), gedurende maximaal 2 jaar;
- b. Intensive Home Treatment (IHT), gedurende maximaal 2 jaar;
- c. Zeer Intensieve Gezinsbehandeling (ZIG), gedurende 4 maanden, 30 uur per week;
- d. Multi Dimensionale Familie Therapie (MDFT), gedurende 6 maanden, 2 tot 3 sessies per week;
- e. Intensieve Psychiatrische Gezinsbehandeling (IPG), gedurende 6 maanden, start met 2 sessies per week en wordt daarna afgebouwd;
- f. Intensieve Ambulante Gezinsbehandeling (IAG), gedurende maximaal 2 jaar.
- g. Crisis Systeem Interventie (CSI) voor wat betreft de behandeling thuis, gedurende 16 weken. CSI is bedoeld voor een gezinssysteem in crisis waar een uithuisplaatsing dreigt en is gericht op:
 - het gezinssysteem met tenminste één jeugdige tot 18 jaar met meervoudige en ernstige problemen en een lange hulpverleningsgeschiedenis, en
 - minimaal één van de gezinsleden een licht verstandelijke beperking heeft.

Het doel is dat de jeugdige thuis kan blijven wonen en een uithuisplaatsing wordt voorkomen.

4. Forensische jeugdhulp - behandeling is (hoog)specialistische zorg die zich richt op de veiligheid van de samenleving en is bestemd voor de jeugdige die:
 - een strafbaar feit heeft gepleegd of;
 - risico loopt om een strafbaar feit te plegen of;
 - grensoverschrijdend gedrag heeft gepleegd en/of;
 - gediagnosticeerd is met een gedragsstoornis, vaak in combinatie met andere stoornissen of een licht verstandelijke beperking. De stoornis die mogelijk ten grondslag ligt aan de zorg is geen in- of exclusie criterium voor de inzet van jeugdhulp in het strafrechtelijk kader.

De doelen van Forensische jeugdhulp - behandeling zijn:

- a. het terugdringen van recidive en de kans verkleinen dat een jeugdige (opnieuw) een strafbaar feit pleegt en (weer) in aanraking met justitie komt;
 - b. het voorkomen van delicten en/of grensoverschrijdend gedrag;
 - c. dat de jeugdige weer perspectief op een goede toekomst wordt geboden.
5. Medicatiecontrole exclusief medische co morbiditeit is voor de jeugdige die tijdens of na de behandeling op basis van de wet afzonderlijke medicatiecontrole krijgt. De doelen zijn medicatiecontrole bij gedragsproblemen of psychische problemen.
 6. Medicatiecontrole inclusief co morbiditeit is gericht op de jeugdige die tijdens of na de behandeling op basis van de wet afzonderlijke medicatiecontrole krijgt. De jeugdige is in behandeling bij een ziekenhuis wegens een medische diagnose en daarnaast is sprake van ADHD en/of gedragsproblemen waar medicatiecontrole voor nodig is.
 7. Begeleiding Groep Basis is gericht op het aanleren of behouden van vaardigheden op het gebied van onder andere dagelijkse handelingen, sociale vaardigheden en praktische vaardigheden om

- zo de jeugdige in staat te stellen de eigen regie over zijn (leeftijdsadequate) dagelijkse handelingen en vaardigheden te voeren. Deze begeleiding wordt in een pedagogisch leefklimaat op locatie in groepsverband geboden. De doelen van Begeleiding Groep Basis zijn:
- het stimuleren van zelfredzaamheid op alle levensgebieden en het aanvullen van tekorten daarin;
 - het aanleren en zich eigen maken van praktische en sociale vaardigheden;
 - het behoud van aangeleerde vaardigheden;
 - de deelname aan het maatschappelijke leven.
- Begeleiding Groep Intensief richt zich op de jeugdige met ernstige enkelvoudige of ernstige meervoudige problematiek die (nog) niet in staat is om de eigen regie te voeren over zijn (leeftijdsadequate) dagelijkse handelingen en vaardigheden. Deze begeleiding wordt in een pedagogisch leefklimaat op locatie in groepsverband geboden. De doelen van Begeleiding Groep Intensief zijn:
 - het aanleren van dagelijkse handelingen, sociale vaardigheden en praktische vaardigheden;
 - rekening houdend met de veiligheidsrisico's die er kunnen zijn vanwege onvoorspelbaarheid in gedrag en de behoefte aan jeugdhulp.
 - Behandeling Groep Basis is gericht op het behandelen van milde enkelvoudige of meervoudige problematiek. Deze problematiek kan van pedagogische en/of psychologische aard zijn zoals gedragsproblemen, een ontwikkelingsachterstand en/of sociaal emotionele problemen. Deze behandeling wordt in een pedagogisch leefklimaat op locatie in groepsverband geboden. Begeleiding Individueel mag niet tijdens de Behandeling Groep wordt geboden. De doelen van Behandeling Groep Basis zijn:
 - het verminderen van (gedrags-) problemen in de omgang met andere mensen en/of het vinden van een effectieve manier van omgang met het probleem/ de beperking;
 - herstel, ontwikkeling, stabiliseren en/of hanteerbaar maken van het probleem of de beperking;
 - het verbeteren van de opvoedsituatie waarin de jeugdige opgroeit door het versterken van opvoedvaardigheden van het gezinssysteem;
 - het stimuleren van de normale en gezonde ontwikkeling van de jeugdige;
 - het verhelpen of verminderen van probleemgedrag en het vergroten van de zelfredzaamheid van de jeugdige en het gezinssysteem.
 - Behandeling Groep Intensief is gericht op het behandelen van ernstige enkelvoudige of meervoudige problematiek. Deze problematiek kan van pedagogische en/of psychologische aard zijn zoals gedragsproblemen, een ontwikkelingsachterstand en/of sociaal emotionele problemen. De situaties zijn crisisgevoelig (lastig planbaar). Deze behandeling wordt in een pedagogisch leefklimaat op locatie in groepsverband geboden. Situaties zijn crisisgevoelig (lastig planbaar) en er is een hoge mate van regie noodzakelijk. De doelen van Behandeling Groep Intensief zijn:
 - het verminderen van (gedrags-) problemen in omgang met andere mensen en/of het vinden van een effectieve manier van omgang met het probleem/de beperking;
 - herstel, ontwikkeling, stabiliseren en/of hanteerbaar maken van het probleem of de beperking;
 - het stabiliseren van een gezonde en/of veilige (tijdelijke) opvoedsituatie;
 - het verbeteren van de opvoedsituatie waarin de jeugdige opgroeit door het versterken van opvoedvaardigheden van het gezinssysteem;
 - het stimuleren van de normale en gezonde ontwikkeling van de jeugdige;
 - het verhelpen van of verminderen van probleemgedrag en het vergroten van de zelfredzaamheid van de jeugdige en het gezinssysteem.
 - Kinderdagcentrum Orthopedagogisch dagcentrum Basis. Een kinderdagcentrum (KDC) ook wel orthopedagogisch dagcentrum (ODC) genoemd biedt behandeling en begeleiding aan jeugdigen van 0 tot 18 jaar met een (ernstige) verstandelijke of meervoudige beperking. Deze jeugdigen hebben ontwikkelingsproblematiek en/of gedragsproblematiek. Er wordt aan de ontwikkeling van de jeugdige gewerkt. Doelen van het Kinderdagcentrum Orthopedagogisch dagcentrum Basis zijn:
 - de jeugdige, indien mogelijk, door te laten stromen naar (speciaal) onderwijs;
 - een zo'n optimaal mogelijk ontwikkelperspectief te bieden.
 - Kinderdagcentrum Orthopedagogisch dagcentrum Intensief. Een kinderdagcentrum (KDC) ook wel orthopedagogisch dagcentrum (ODC) genoemd biedt behandeling en begeleiding aan jeugdigen van 0 tot 18 jaar met een (ernstige) verstandelijke of meervoudige beperking met zware ondersteuningsbehoeften. Er wordt aan de ontwikkeling van de jeugdige gewerkt. Het doel van het Kinderdagcentrum Orthopedagogisch Dagcentrum Intensief is de jeugdige een zo'n optimaal mogelijk ontwikkelperspectief te bieden.
 - Ernstige dyslexiezorg (ED) is gericht op de jeugdige van 7 tot 13 jaar (die de basisschool bezoekt). ED bestaat uit een diagnostisch onderzoek en dyslexiebehandeling volgens het Protocol Dyslexie

Diagnostiek & Behandeling, 3.0, versie 1.0 (of meest actuele versie). De primaire doelen van het diagnostisch onderzoek zijn:

- a. inzicht te geven in de aard van de klachten van de jeugdige en in de factoren die een rol spelen in het ontstaan of in stand houden hiervan;
- b. antwoord te geven op de hulpvraag en te komen tot op het individu toegesneden handelingsadviezen.

Het doel van de dyslexiebehandeling is: het bereiken van een voldoende niveau van technisch lezen en spellen, uitgedrukt in gangbare eisen en criteria passend bij de leeftijd, schoolniveau en/of beroepsperspectief van de jeugdige en een voor de jeugdige acceptabel niveau van zelfredzaamheid.

Artikel 5.2 Ambulante alternatieven voor verblijf met behandeling

1. Ambulante alternatieven voor verblijf met behandeling zijn interventies die worden ingezet om te voorkomen dat een jeugdige uit huis geplaatst wordt, binnen een woonvoorziening kan blijven wonen en om te bevorderen dat de jeugdige uitstroomt uit verblijf.
2. Ambulant alternatief Zeer Intensieve Traumabehandeling (ZIT) is gericht op de jeugdige met trauma-gerelateerde klachten. ZIT bestaat uit een kortdurende klinische opname waarin intensief en doelgericht gewerkt wordt aan vermindering van trauma gerelateerde klachten. De behandeling omvat:
 - a. individuele behandeling (EMDR-therapie, Imaginaire Exposure, EMDR-activatie, een trauma-sensitief pedagogisch klimaat), en
 - b. lichamelijke activiteiten.

De jeugdige verblijft 2 weken achter elkaar van maandag tot en met donderdag op de behandellocatie van de ZIT. Daarna gaat de jeugdige weer naar huis of naar de locatie waar hij/zij verblijft/woont.

3. Ambulant alternatief Flexibel Assertive Community Treatment (FACT Jeugd/ GezinsFACT) is gericht op de jeugdige die vaak al verschillende vormen van hulpverlening heeft gehad. Tegelijkertijd is er sprake of een vermoeden van psychiatrische problematiek en ook zorgwekkend en/of zorgmijdend gedrag. FACT Jeugd/ GezinsFACT biedt multidisciplinaire behandeling, begeleiding en ondersteuning op maat, voornamelijk in de eigen omgeving van de jeugdige.
4. Ambulant alternatief Multisysteem Therapie (MST) is behandeling gericht op de jeugdige tussen de 10 en 18 jaar met (grensoverschrijdende) gedragsproblemen en vindt plaats in de thuissituatie. MST is bedoeld voor het gezinssysteem met één of meerdere jeugdigen die ernstige gedragsproblemen hebben. Het grensoverschrijdende probleemgedrag komt voor op meerdere levensgebieden van de jeugdige, zoals thuis, op school of op straat. Het MST-team biedt gedurende 4 tot 5 maanden hulp aan het gezin en is gedurende het traject 24-7 beschikbaar. AMST kan ook samen met pleegzorg en gezinshuizen worden ingezet om te voorkomen dat er moet worden opgeschaald naar bijvoorbeeld een besloten of gesloten jeugdzorg.

Artikel 5.3 Wonen en verblijf

1. Wonen en verblijf kenmerkt zich doordat het perspectief biedend is op een thuis, waardoor het langdurig ingezet kan worden.
2. Pleegzorg is een gezinsvervangende of gezinsondersteunende voorziening waarbij de jeugdige tot 21 jaar (23 jaar bij verlengde jeugdhulp) door één of meerdere pleegouders tijdelijk of structureel opgevoed en verzorgd wordt. Pleegzorg bestaat uit de volgende vormen:
 - a. Hulpverleningspleegzorg. Dit is een vorm van tijdelijke pleegzorg, met de verwachting dat de jeugdige weer terug naar huis kan;
 - b. Opvoedingspleegzorg. Dit is een vorm van pleegzorg voor langere tijd (in principe tot 21 jaar), als de jeugdige niet terug naar huis kan. De doelen van Opvoedingspleegzorg zijn: continuïteit, opvoedzekerheid en optimale kansen voor de jeugdige creëren;
 - c. Deeltijdpleegzorg. Dit is een variant van pleegzorg waarin een jeugdige een aantal dagen per week wordt opgevangen door pleegouders. Het gaat om maximaal 3 dagen per week (156 etmalen per jaar). Deeltijdpleegzorg wordt ingezet om:
 - i. het gezinssysteem te ontlasten,
 - ii. om een uithuisplaatsing of doorstroom naar een zwaardere vorm van hulp te voorkomen.
3. Gezinshuis is een kleinschalige woonvorm van jeugdhulp waar professionele gezinshuisouders de vaste basis vormen voor de jeugdige die bij hen in huis zijn geplaatst. Een gezinshuis is gericht op de jeugdige die ondanks eigen beperkingen en/of doorgemaakte gebeurtenissen in staat wordt geacht om in een gezinsstructuur te kunnen functioneren met de gezinshuisouders in de nabijheid. Binnen een gezinshuis worden alleen jeugdigen geplaatst waarbij het als gevolg van beschadig-

gende ervaringen en/of complexe problematiek (tijdelijk) niet mogelijk is om bij de ouder(s), in een pleeggezin of zelfstandig te wonen. Doelen van het Gezinshuis zijn:

- a. de jeugdige een veilige plek te bieden waar aandacht, ondersteuning en begeleiding/zorg continu geboden worden en positieve omgangsvormen worden gestimuleerd;
- b. werken aan het onderhouden of verbeteren van het contact met het gezinssysteem en/of sociaal netwerk.

4. Woongroep is gericht op de jeugdige veelal in de leeftijd tussen de 12 en 18 jaar met:
 - a. een lichte tot zwaar opgroei-hulpvraag, die vanwege eigen problematiek niet in een pleeggezin of gezinshuis kan wonen, waarbij
 - b. voor de jeugdige de nadruk ligt op opgroeien en ontwikkelen en niet op behandeling.

Het doel van Woongroep is duurzaam wonen totdat zelfstandig (begeleid) wonen of terugkeer naar een gezinssysteem mogelijk is.

5. Hoogspecialistische kleinschalige woonvoorziening is gericht op de jeugdige vanaf 8 jaar van wie de problemen complex zijn, zoals ernstige gedrags- en ontwikkelingsproblemen of suïcidaliteit of er is sprake van een (licht) verstandelijke beperking. De zorg in een pleeggezin, gezinshuis of woongroep is voor de jeugdige niet voldoende of er is sprake van meerdere mislukte hulp pogingen. Een hoogspecialistische kleinschalige woonvoorziening is een 24-uurs-voorziening binnen een open residentiële jeugdzorginstelling, op een instellingsterrein of in een woonwijk. Daarbij wordt een intensieve, individuele behandeling en/of begeleiding op maat - en zolang als nodig - gegeven. Het doel van de hoogspecialistische kleinschalige woonvoorziening is perspectief op wonen, zorg en onderwijs/arbeid tijdens verblijf en/of daarna.

Artikel 5.4 Wonen en verblijf tijdelijk

1. Het college kan een individuele voorziening verblijf verlenen.
2. Kamertraining is een vorm van zelfstandigheidstraining; er wordt geoefend met zelfstandig wonen. Kamertraining richt zich op de jeugdige met psychosociale- en/of gedragsproblemen, veelal in de leeftijd vanaf 16 jaar, die:
 - niet langer bij (pleeg)ouders of binnen een gezinshuis of andere vormen van de individuele voorziening Wonen of verblijf kan verblijven,
 - maar nog niet over de benodigde vaardigheden beschikt om zelfstandig te wonen.
3. Ouder-kind Groep is een tijdelijke verblijfsplek waar de ouder(s), 24 uur per dag professionele begeleiding krijgt in de opvoeding en verzorging van het kind. Ouder-kind Groep is gericht op ouder(s) met jeugdige(n) tot circa 4 jaar en/of met een ongeborn kind voor wie 24-uurszorg noodzakelijk is om de veiligheid van de jeugdige te kunnen waarborgen. De ouder-kind groep is tijdelijk. De doelen van de Ouder-kind Groep zijn:
 - a. gericht op zelfstandig wonen van ouder(s) en de jeugdige(n) buiten de instelling;
 - b. werken aan het leren omgaan met de eigen problematiek of beperking van ouder(s), het vergroten van hun zelfredzaamheid en gericht op zelfstandig opvoeden van het kind.
4. Behandelgroep biedt een leefklimaat dat bestaat uit een stabiele ontwikkelings- en behandelsituatie. Behandelgroep is gericht op de jeugdige die behoefte heeft aan een gestructureerde en ondersteunende omgeving (leefklimaat) om aan de ontwikkelingsbehoeften en gedragsverandering te werken. De jeugdige kan te maken hebben met complexe uitdagingen, zoals gedragsproblemen, emotionele moeilijkheden of crisissituaties, waarbij intensieve multidisciplinaire behandeling essentieel is. De doelen van Behandelgroep zijn:
 - a. het bieden van herstel;
 - b. het voorkomen van verdere escalatie van problemen;
 - c. het creëren van een perspectief voor de toekomst, altijd in combinatie met ondersteuning in de thuissituatie om uiteindelijk terugkeer naar het gezinssysteem of het netwerk mogelijk te maken.
5. Driemilieuvoorziening biedt behandeling binnen verblijf, onderwijs en vrijetijdsbesteding gecombineerd aan. Deze vorm van verblijf heeft een intensiever behandelklimaat dan een behandelgroep. Driemilieuvoorziening is gericht op de jeugdige met:
 - LvB-problematiek, en
 - (zeer) ernstige meervoudige gedrags- en vaak gecombineerd met psychische/psychiatrische problematiek,
 - die niet thuis kan verblijven, en
 - continu sturing, regulering, behandeling, begeleiding en toezicht nodig heeft.

De doelen van de Driemilieuvoorziening zijn:

- a. het reguleren van gedrag, ondersteuning en behandeling;

b. gericht op de terugkeer van de jeugdige naar het gezinssysteem of naar het netwerk.

6. Jeugd GGZ verblijf biedt een (korte) klinische opname voor de jeugdige en eventueel ouder(s) met (zeer ernstige) psychiatrische problematiek als onderdeel van hun GGZ-behandeling, waarbij in het algemeen:
 - een intensieve dagelijkse begeleiding en dagstructurering met continu individueel (opvoedkundig) toezicht, en
 - een gedeeltelijke overname van zorg en permanent (opvoedkundig) toezicht door verpleegkundig, opvoedkundig, verzorgend personeel, noodzakelijk is.

De doelen van Jeugd GGZ verblijf (in een open of gesloten setting) zijn:

- a. gevaar voor de jeugdige of de omgeving te voorkomen;
- b. de jeugdige te behandelen of stabiliseren.

De hulp is gericht op de jeugdige en ouders.

7. JeugdzorgPlus is gericht op de jeugdige tot 18 jaar, met gedragsproblemen die zo ernstig zijn dat de jeugdige een gevaar is voor zichzelf, of voor anderen. JeugdzorgPlus is er voor de jeugdige met een ernstige ontwikkelingsbedreiging waarin een behandeling onontkoombaar is en beperkende maatregelen kunnen worden ingezet op basis van een machtiging van de rechter. Het leefklimaat is erop gericht om de impact van de beperkende maatregelen zo passend mogelijk te maken en de jeugdige voor te bereiden op een tijd waarin er geen noodzaak meer is voor beperkende maatregelen. Jeugdhulp is noodzakelijk in verband met ernstige opgroei- of opvoedingsproblemen die de ontwikkeling van de jeugdige naar volwassenheid ernstig belemmeren. De doelen van JeugdzorgPlus zijn:
 - a. het voorkomen dat de jeugdige zich aan deze jeugdhulp onttrekt of daaraan door anderen wordt onttrokken;
 - b. de jeugdige voor te bereiden op een tijd waarin er geen noodzaak meer is voor beperkende maatregelen;
 - c. de jeugdige te leren functioneren in de maatschappij.
8. Deeltijd verblijf/logeren is gericht op de jeugdige:
 - a. die als gevolg van zijn beperking en/of stoornis in meer of mindere mate directe nabijheid van een begeleider nodig heeft en/of;
 - b. waarvan de (pleeg) ouders ontlast dienen te worden, zodat de jeugdige thuis of in de gezinsvervangende situatie kan blijven wonen en/of jeugdige waarbij ontlasting niet geboden kan worden door middel van inzet vanuit het netwerk of reguliere dagopvang;
 - c. waarvan de ontwikkeling gestimuleerd kan worden door deeltijd elders te verblijven en gericht op activiteiten om de ontwikkeling te stimuleren.

Doelen van Deeltijd verblijf/logeren zijn:

 - i. ouders tijdelijk te ontlasten en te voorkomen dat problemen erger worden;
 - ii. dat de jeugdige (langer) thuis kan blijven wonen.

Ook wordt bijgedragen aan de ontwikkeling van de jeugdige door ontwikkelingsgerichte activiteiten aan te bieden. Het gaat om maximaal 3 etmalen per week, met uitzondering van vakantieweken.

9. Extra verblijfsbegeleiding wordt ingezet wanneer de begeleiding of behandeling die valt binnen het pedagogisch leefklimaat onvoldoende de veiligheid van de jeugdige en/of de groep kan waarborgen en duurt maximaal 3 maanden. Het gaat hierbij om onvoorspelbaar gedrag en waar geen planbare begeleiding op ingezet kan worden. Extra verblijfsbegeleiding is gericht op onveiligheid bij de jeugdige. Bijvoorbeeld door zeer ernstig externaliserende gedragsproblemen of internaliserende gedragsproblemen. De jeugdige is een gevaar is voor zichzelf en voor de groep. Het gaat hierbij om onvoorspelbaar gedrag en waar geen planbare begeleiding op gezet kan worden. Bijvoorbeeld door een zeer hoog risico op suïcide, zeer ernstige fysieke agressie of zeer ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag. Het doel van Extra Verblijfsbegeleiding is de veiligheid van de jeugdige en/of groep te waarborgen. Extra verblijfsbegeleiding kan alleen worden ingezet bij de voorzieningen: Behandelgroep, Driemilieuvoorziening of JeugdzorgPlus.

Artikel 5.5 Crisiszorg

1. Crisiszorg bestaat uit crisistriage en crisisinterventies en kan worden ingezet via het Coördinatiepunt Spoedhulp en via de Crisisdienst GGZ-jeugd.
2. Crisisdienst GGZ-jeugd is gericht op de jeugdige waarbij sprake kan zijn van direct gevaar voor de jeugdige en/of de omgeving. Crisisdienst GGZ-jeugd bestaat uit een psychiatrische beoordeling en/of eerste interventie bij acute en psychiatrische klachten bij de jeugdige. De doelen van Crisisdienst GGZ-jeugd zijn:
 - a. het bieden van een eerste kortdurende actieve interventie om acute problemen op te lossen;

- b. het richten op het stabiliseren en veilig maken van de situatie voor de jeugdige en/of de omgeving.
 4. Ambulante crisiszorg is Ambulante Spoedhulp (ASH) of Families First (FF). Het gaat om intensieve hulp aan de jeugdige en/of zijn of haar gezin en wordt geboden in de thuissituaties. Ambulante crisiszorg kan dag en nacht starten. Het doel is het oplossen van acute onveiligheid en het herstellen van het evenwicht in het gezin en het voorkomen van een uithuisplaatsing.
 - a. ASH is een kortdurende, intensieve, activerende hulpverleningsvorm voor de duur van maximaal 28 dagen. De doelen van ASH zijn:
 - de veiligheid en basisroutines (eten, slapen, naar school/werk gaan) van de jeugdige en ouder(s) te herstellen;
 - te werken aan urgente korte termijndoelen;
 - indien van toepassing een veiligheidsplan op te stellen en te volgen.
 - b. FF is intensieve crisishulp aan gezinnen met als doel het gezin bij elkaar te houden en uithuisplaatsing van één of meer kinderen te voorkomen voor vier tot maximaal zes weken. De veiligheid van de jeugdigen staat voorop. De hulp:
 - sluit aan bij de behoeften van het gezin,
 - is gericht op het vergroten van de competentie van gezinsleden door middel van het versterken van datgene wat goed gaat en het aanleren van nieuwe vaardigheden.
- De subdoelen van FF zijn:
- i. De gedragsproblemen van de jeugdigen zijn verminderd;
 - ii. De competenties van de gezinsleden zijn vergroot;
 - iii. De ervaren opvoedingsbelasting bij de ouders is verminderd;
 - iv. De opvoedingsvaardigheden van de ouders zijn verbeterd en
 - v. De gezinsleden maken meer gebruik van hun sociale netwerk.
5. Crisisverblijf Licht verstandelijk beperkt (LvB) is gericht op de jeugdige met een (licht)verstandelijke beperking, eventueel in samenhang met psychosociale- en/of psychiatrische- en/of gezinsproblematiek, waarbij een dusdanige onveilige crisissituatie is ontstaan dat thuisblijven geen optie is. Tijdelijk verblijf van de jeugdige bij iemand uit het sociaal netwerk of crisispleegzorg zijn niet mogelijk gebleken en acuut interveniëren met het oog op de veiligheid van de jeugdige en/of het systeem is noodzakelijk.
 6. Crisisverblijf Jeugd- en Opvoedhulp is gericht is op de jeugdige met gedrags- en/of gezinsproblematiek eventueel in samenhang met psychosociale en/of licht verstandelijke problematiek. Hierdoor is een dusdanig onveilige, crisissituatie is ontstaan dat thuisblijven geen optie is.
 7. Crisisverblijf Jeugd GGZ is noodzakelijk crisisverblijf voor een jeugdige met acute psychische of psychiatrische problematiek eventueel in Een kinder- en jeugdpsychiater en/of klinisch psycholoog (specialist art. 14 Wet BIG) is betrokken bij de plaatsing.
 8. Crisispleegzorg is opvang in een pleeggezin van een jeugdige die uit een crisissituatie komt met een duur van maximaal 28 dagen. Wanneer in verband met een ernstige bedreiging van de veiligheid van de jeugdige en/of ouders besloten is (in vrijwillig of justitieel kader) tot directe plaatsing in een crisispleeggezin, wordt de zorg voor de jeugdige vooral gericht op stabilisatie, veiligheid en rust. De doelen van Crisispleegzorg zijn:
 - a. stabilisatie van de crisissituatie;
 - b. het ontwikkelen van een perspectief voor de jeugdige en de ouder(s);
 - c. er komt duidelijkheid over het vervolg voor de jeugdige en het gezin, vastgelegd in een plan.

Artikel 5.6 Jeugdhulpvervoer

1. Jeugdhulpvervoer is structureel route gebonden vervoer van de jeugdige in verband met een medische noodzaak of beperkingen in de zelfredzaamheid van en naar jeugdhulplocaties. Dit is in beginsel gecombineerd vervoer, tenzij individueel vervoer noodzakelijk is.
2. Is de eigen kracht niet toereikend, dan kan het college een tegemoetkoming in de kosten verstrekken voor het vervoer tussen de woning van de jeugdige of de locatie waar de jeugdige onderwijs geniet en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden. Het is toegestaan de tegemoetkoming te besteden aan professionals, personen uit het sociaal netwerk of andere niet-professionals.
3. De hoogte van de tegemoetkoming is gebaseerd op het belastingvrije bedrag per kilometer of de kosten van het openbaar vervoer en wordt op declaratie uitbetaald.

Artikel 5.7 Heroverweging besluit individuele voorziening

1. Naar analogie van artikel 8.1.3 van de wet onderzoekt het college periodiek of er aanleiding is een beslissing als bedoeld in dit hoofdstuk te heroverwegen.
2. Het college kan de individuele voorziening na de heroverweging ambtshalve toekennen.

HOOFDSTUK 6. PERSOONSGEBONDEN BUDGET

Artikel 6.1 Algemeen

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 8.1.1 van de wet en het bepaalde in deze verordening.
2. Het college weigert een pgb voor de kosten van een individuele voorziening als deze is gerealiseerd:
 - a. vóór het indienen van de aanvraag;
 - b. ná het indienen van een aanvraag maar voordat het college daarop heeft beslist, tenzij het college de jeugdige en/of zijn ouder(s) schriftelijk toestemming heeft verleend.
3. Het college stelt nadere regels over de besteding van een verstrekt pgb in het geval van verblijf buiten de gemeente Dinkelland en het buitenland.

Artikel 6.2 Verplichtingen persoonsgebonden budget

1. Voor de jeugdige en/of zijn ouder(s) die in aanmerking wenst te komen voor een pgb geldt de verplichting een Budgetplan op te stellen. Het college stelt een format voor dit Budgetplan beschikbaar.
2. De budgethouder is verplicht om gebruik te maken van de op zijn situatie van toepassing zijnde modelovereenkomst van de Sociale Verzekeringsbank.

Artikel 6.3 Besteding en declaratie

1. Het pgb mag niet worden besteed aan de ouder(s) dan wel personen uit het sociaal netwerk als en voor zover:
 - a. het activiteiten betreft die naar oordeel van het college worden aangemerkt als eigen kracht van de ouder(s);
 - b. blijkt dat zij overbelast zijn of dreigen te geraken.
2. Het pgb mag niet worden besteed aan de kosten voor:
 - bemiddeling (tussenpersonen of belangbehartigers),
 - het voeren van een pgb-administratie,
 - ondersteuning bij het aanvragen en beheren van het pgb,
 - contributie voor lidmaatschappen (bijvoorbeeld van Per Saldo),
 - het volgen van cursussen over het pgb,
 - van informatiemateriaal,
 - het vervoer (reiskosten) van de derde aan wie het pgb wordt besteed.
3. Het college maakt geen gebruik van een verantwoordingsvrij bedrag.
4. Het college verleent geen éénmalige uitkering in geval van overlijden van de jeugdige of de budgethouder.
5. Declaraties op basis van een vast bedrag per maand zijn niet toegestaan.
6. De jeugdige met een indicatie voor jeugdhulp in de vorm van specialistische ondersteuning of behandeling, kan het pgb alleen besteden aan een daartoe gekwalificeerde beroepskracht. In dat kader worden de ouder(s) of personen uit het sociaal netwerk niet als gekwalificeerde beroepskracht aangemerkt.
7. Het pgb mag slechts worden besteed aan personen uit het sociaal netwerk, waaronder de ouder(s) als dit naar oordeel van het college leidt tot aantoonbare betere en effectievere ondersteuning en aantoonbaar doelmatiger is.
8. Het pgb wordt binnen drie maanden na toekenning aangewend voor de bekostiging van het resultaat waarvoor de verstrekking heeft plaatsgevonden.

Artikel 6.4 Kwaliteit derde aan wie het pgb wordt besteed

1. De vakbekwaamheidseisen die gelden voor de gecontracteerde jeugdhulpaanbieders zijn ook van toepassing als het pgb aan een professional wordt besteed. Daaronder valt een afgeronde zorggerelateerde opleiding of een gelijkwaardig EVC-certificaat verkregen volgens de procedure van het Nationaal Kenniscentrum EVC op minimaal Mbo4 niveau.
2. Professionals, personen uit het sociaal netwerk en anderen die als niet-professional worden aangemerkt beschikken over een Verklaring Omtrent het Gedrag (VOG) als bedoeld in artikel 4.16 van de wet, tenzij het een ouder in de zin van de wet betreft. De VOG is niet ouder dan drie maanden voor het tijdstip waarop de ondersteuning wordt geboden. Het college kan de duur van de indicatie afstemmen op het opnieuw aanvragen van de VOG.
3. De kwaliteitseisen die gelden voor een professional, zijn onder meer:
 - gebruik maken van bewezen effectieve jeugdinterventies en methodisch werken,
 - beschikken over een keurmerk of werken volgens een protocol,
 - het voeren van een deugdelijke bedrijfsvoering,

- naleving van Governance zorg code 2022 rekening houdend met het aantal medewerkers dat in dienst is, gebaseerd op kwaliteitseisen voor de door het college gecontracteerde jeugdhulpaanbieders.

Artikel 6.5 Hoogte persoonsgebonden budget

1. Voor de goedkoopst passende individuele voorziening hanteert het college gedifferentieerde tarieven die zijn afgeleid van ofwel de tarieven waarvoor het college de geïndiceerde jeugdhulp heeft ingekocht (hierna: het tarief) dan wel van andere bedragen.
2.
 - a. Voor individuele jeugdhulp geldt:
 - 1° 80% van het tarief voor jeugdhulpverleners die in dienst zijn van een professionele organisatie of als Zzp'er werkzaam zijn;
 - 2° het bedrag zoals genoemd in artikel 5.22, eerste lid, van de Regeling langdurige zorg voor personen uit het sociaal netwerk of die niet als personen onder 1° kunnen worden aangemerkt;
 - b. voor groepsgerichte jeugdhulp geldt:
 - 1° 80% van het tarief per dagdeel voor jeugdhulpverleners die in dienst zijn van een professionele organisatie of als Zzp'er werkzaam zijn;
 - 2° het bedrag per dagdeel zoals genoemd in artikel 5.22, eerste lid, van de Regeling langdurige zorg voor personen uit het sociaal netwerk of die niet als personen onder 1° kunnen worden aangemerkt.
3. Voor wonen en verblijf geldt:
 - a. 80% van het tarief voor jeugdhulpverleners die in dienst zijn van een professionele organisatie of als Zzp'er werkzaam zijn;
 - b. het bedrag per etmaal zoals genoemd in artikel 5.22, eerste lid, van de Regeling langdurige zorg voor personen uit het sociaal netwerk of die niet als personen onder a kunnen worden aangemerkt.
4. Voor het bedrag als bedoeld in artikel 5.22, eerste lid, van de Regeling langdurige zorg geldt het bedrag geldend op 1 januari van elk kalenderjaar en als vakantiebijslag van toepassing is, dan is in het bedrag de vakantiebijslag als bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag verdisconteerd.
5. Het college stelt de tarieven die het verschuldigd is aan de (gecontracteerde) jeugdhulpaanbieders en de andere bedragen vast in het Financieel besluit.
6. In afwijking van het tarief kan de hoogte van het pgb lager worden vastgesteld als dat in het Budgetplan is opgenomen. Het college hanteert geen lager bedrag dan genoemd in het tweede lid onder a sub 2°, onder b sub 2° of het derde lid onder b dit artikel.

HOOFDSTUK 7. BESTRIJDING MISBRUIK OF ONEIGENLIJK GEBRUIK

Artikel 7.1 Bevoegdheid

1. Ter voorkoming van het onrecht ontvangen van individuele voorzieningen of pgb's, en ter bestrijding van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet is het college bevoegd controles uit te voeren die betrekking hebben op de naleving van:
 - a. de regels uit de wet, tenzij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd bevoegd is;
 - b. de regels uit deze verordening;
 - c. de voorwaarden die voortvloeien uit overeenkomsten met jeugdhulpaanbieders, waaronder de kwaliteit van de geboden jeugdhulp.
2. Onverminderd paragraaf 6b van de Regeling Jeugdwet kunnen de controles als bedoeld in het eerste lid betrekking hebben op de rechtmatigheid als ook op de kwaliteit en effectiviteit van de geboden jeugdhulp door derden in geval van een pgb.
3. Het college wijst een toezichthoudende ambtenaar aan voor de controle op de rechtmatige verstrekking van jeugdhulp (natura en pgb).
4. Het college kan:
 - a. de besteding van pgb's, al dan niet steekproefsgewijs, controleren en beoordelen. Tevens beoordeelt het college of de budgethouder nog voldoet aan de criteria om voor een pgb in aanmerking te komen.
 - b. bij de controle als bedoeld in onderdeel a ook de derde betrekken aan wie het pgb wordt besteed. Onder de derde wordt tevens een aan die derde gelieerde (rechts)persoon verstaan;

- c. de jeugdhulp geboden door jeugdhulpaanbieders, al dan niet steekproefsgewijs, controleren en beoordelen of de aanbieder of de hulp nog voldoen aan de contractuele eisen die daaraan gesteld zijn.
5. Voor de controle als bedoeld in het eerste lid heeft het college geen specifieke aanleiding nodig. Het college kan bij de controles een thematische aanpak hanteren.
6. De controles kunnen worden uitgevoerd door het college en/of de toezichthoudende ambtenaar als bedoeld in het derde lid.
7. In dit hoofdstuk van de verordening worden onder de budgethouder en/of de derde ook de ouder(s) van de jeugdige verstaan.

Artikel 7.2 Informatieplicht en fraudepreventie

Het college informeert jeugdigen, ouder(s) of wettelijk vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een individuele voorziening (in natura of in de vorm van een pgb) zijn verbonden en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik.

Artikel 7.3 Medewerkingsplicht

De jeugdhulpaanbieder, jeugdhulpverlener, budgethouder of de derde aan wie het pgb wordt besteed zijn desgevraagd verplicht aan de toezichthoudende ambtenaar of het college verantwoording af te leggen over de geboden jeugdhulp. Onder de derde wordt tevens een aan die derde gelieerde (rechts)persoon verstaan.

Artikel 7.4 Weigeringsgronden persoonsgebonden budget

1. Het college weigert het pgb als de budgethouder of diens wettelijk vertegenwoordiger geen Budgetplan indient of een bespreking van het Budgetplan weigert of, na daartoe te zijn opgeroepen, zonder geldige reden niet verschijnt.
2. Het college kan het pgb weigeren als een gegronde reden bestaat om aan te nemen dat de door de budgethouder ingeschakelde derde:
 - a. bij een eerdere verstrekking waarbij deze derde jeugdhulpverlener was of als vertegenwoordiger optrad niet heeft ingestaan voor nakoming van de aan het pgb verbonden verplichtingen,
 - b. blijkens de Basisregistratie Personen niet beschikt over een woonadres,
 - c. rehtens zijn vrijheid is ontnomen,
 - d. anderszins naar oordeel van het college geen of onvoldoende sprake is van gewaarborgde hulp wat betreft het nakomen van de voor de budgethouder aan het pgb verbonden verplichtingen.

Artikel 7.5 Opschorting betaling persoonsgebonden budget aan Sociale Verzekeringsbank

1. Het college kan de betaling van het pgb aan de Sociale Verzekeringsbank of de derde geheel of gedeeltelijk opschorten voor ten hoogste 13 weken als er een gegronnd vermoeden bestaat dat niet of onvoldoende wordt voldaan aan verplichtingen die voortvloeien uit artikel 8.1.4, eerste lid aanhef en onder a, d of e, van de wet.
2. Een gegronnd vermoeden als bedoeld in het eerste lid kan betrekking hebben op de budgethouder als ook op de derde aan wie het pgb wordt besteed. Onder de derde wordt tevens een aan die derde gelieerde (rechts)persoon verstaan.
3. Gedurende de periode waarin de betaling van het pgb is opgeschort, voert het college en/of de toezichthoudende ambtenaar een onderzoek uit.

Artikel 7.6 Verzoek aan Sociale Verzekeringsbank opschorting betaling uit het persoonsgebonden budget

1. Het college kan de Sociale Verzekeringsbank verzoeken tot een geheel of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste 13 weken van een betaling uit het pgb als er een gegronnd vermoeden bestaat dat niet of onvoldoende wordt voldaan aan verplichtingen die voortvloeien uit artikel 8.1.4, eerste lid aanhef en onder a, d of e, van de wet.
2. Een gegronnd vermoeden als bedoeld in het eerste lid kan betrekking hebben op de budgethouder als ook op de derde aan wie het pgb wordt besteed. Onder de derde wordt tevens een aan die derde gelieerde (rechts)persoon verstaan.
3. Gedurende de periode waarin de betaling van het pgb is opgeschort voert het college en/of de toezichthoudende ambtenaar een onderzoek uit.

Artikel 7.7 Opschorting inzet individuele voorziening

1. Het college kan de inzet van een individuele voorziening geheel of gedeeltelijk opschorten voor ten hoogste 13 weken als er een gegronnd vermoeden bestaat dat door de jeugdige en/of zijn ou-

- der(s) niet of onvoldoende wordt voldaan aan verplichtingen die voortvloeien uit artikel 8.1.4, eerste lid aanhef en onder a, d of e van de wet.
2. Gedurende de periode waarin de inzet van de individuele voorziening is opgeschort voert het college en/of de toezichthoudende ambtenaar een onderzoek uit.

HOOFDSTUK 8. BEEINDIGING, HERZIENING, INTREKKING EN TERUGVORDERING

Artikel 8.1 Beëindiging

Behoudens artikel 8.1.4 van de wet kan het college een toegekende aanspraak op een individuele voorziening dan wel pgb in ieder geval geheel of gedeeltelijk beëindigen, als:

- a. niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld op grond van de wet of bij of krachtens de verordening;
- b. de jeugdige en/of zijn ouder(s) zich niet houdt aan de verplichtingen verbonden aan de individuele voorziening of die rechtstreeks voortvloeien uit het toegekende pgb;
- c. de jeugdige is overleden.

Artikel 8.2 Herzien of intrekken van besluiten

1. Naar analogie van artikel 8.1.2 van de wet, doet de jeugdige en/of zijn ouder(s) dan wel wettelijke vertegenwoordiger aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten of omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij aanleiding kunnen zijn tot een heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3 van de wet.
2. Het college kan een besluit als bedoeld in het eerste lid herzien of intrekken als blijkt dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) niet of onvoldoende heeft voldaan aan de verplichtingen genoemd in de wet of die bij of krachtens deze verordening van toepassing zijn waaronder inbegrepen het niet nakomen van de verplichtingen die rechtstreeks voortvloeien uit het pgb of de dienstverleningsovereenkomst.

Artikel 8.3 Terugvordering

1. Het college kan de kosten van een individuele voorziening dan wel pgb terugvorderen als het besluit is herzien of ingetrokken op grond van artikel 8.1.4, eerste lid aanhef en onder a, d of e, van de wet.
2. Het college kan de kosten van een individuele voorziening dan wel pgb van de jeugdige en/of zijn ouder(s) terugvorderen in geval van een onverschuldigde betaling.
3. De wijze waarop de terugvordering geïnd wordt, kan verrekening zijn met de uitkering die de jeugdige en/of de ouder(s) van het college ontvangt voor zijn levensonderhoud op grond van de Participatiewet, Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers of gewezen zelfstandigen.
4. Het college kan de terugvordering als bedoeld in het eerste en tweede lid invorderen bij dwangbevel overeenkomstig artikel 8.1.4, derde lid, van de wet.

HOOFDSTUK 9. KWALITEIT EN INSPRAAK

Artikel 9.1 Kwaliteitseisen jeugdhulp

1. Jeugdhulpaanbieders en jeugdhulpverleners zorgen voor een goede kwaliteit van jeugdhulp, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.
2. Voor jeugdhulp gelden verder in ieder geval de volgende uitgangspunten:
 - a. de jeugdhulp die geïndiceerd is, wordt in samenspraak met de jeugdige, zijn ouder(s) en/of zijn vertegenwoordiger besproken;
 - b. de jeugdhulp is veilig: de relatie tussen de jeugdige en/of zijn ouder(s) en beroepskracht is vertrouwd en stabiel waarbij de privacy in acht wordt genomen;
 - c. de jeugdhulp garandeert continuïteit, samenhang en resultaten: de beroepskracht is deskundig en gericht op het behalen van resultaten en werkt waar nodig samen met andere jeugdhulpverleners dan wel andere professionals en onderhoudt contacten met de personen uit het sociaal netwerk van de jeugdige;
 - d. de leefomgeving (wonen en verblijf) past bij de leeftijd en ondersteuningsbehoefte van de jeugdige.
3. Behoudens andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de eisen door periodieke overleggen met de jeugdhulpaanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zo nodig in overleg met de jeugdige en/of zijn ouder(s) ter plaatse controleren van de geleverde jeugdhulp.

Artikel 9.2 Verhouding prijs en kwaliteit

1. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:
 - a. de kosten van beroepskrachten (cliëntgebonden en niet-cliëntgebonden);
 - c. redelijke overheadkosten;
 - d. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - e. reis- en opleidingskosten;
 - f. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst; en
 - g. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
2. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.
3. Het college is verplicht om bij door hem gecontracteerde of gesubsidieerde aanbieders van preventie, jeugdhulpaanbieders of gecertificeerde instellingen te bedingen dat zij het verlenen van preventie, jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering alleen aan derden uitbesteden indien zij die derden daarvoor een reële prijs betalen, die tot stand is gekomen met gebruikmaking van de kostprijscomponenten, bedoeld in het eerste lid van dit artikel.

Artikel 9.3 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betreft ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval jeugdigen, hun ouder(s) of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.
2. Het college stelt ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende jeugdhulp te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
4. Het college kan nadere regels stellen ter uitvoering van dit artikel.

HOOFDSTUK 10. SLOTBEPALINGEN

Artikel 10.1 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige en/of zijn ouder(s) afwijken van hetgeen in deze verordening is bepaald, voor zover toepassing daarvan tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 10.2 Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op de dag na bekendmaking en werkt terug tot en met 1 januari 2026.
2. De Verordening jeugdhulp gemeente Dinkelland 2025 wordt met ingang van 1 januari 2026 ingetrokken.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de Verordening jeugdhulp gemeente Dinkelland 2025 en waarop nog niet is beslist bij het inwerking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens de verordening jeugdhulp gemeente Dinkelland 2026.
4. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening jeugdhulp gemeente Dinkelland 2026.
5. Het college heeft de bevoegdheid een besluit op grond van aan deze verordening voorafgaande verordeningen in te trekken met toepassing van deze verordening. Het college kan daarvoor een ander besluit in de plaats stellen.

Aldus besloten in de openbare raadsvergadering van 25 november 2025.

*De raadsgriffier,
L.J.H. Engelbertink*

*De voorzitter,
J.G.J. Joosten*

Bijlage. Richtlijn gebruikelijke hulp

Gebruikelijke hulp betreft verzorging, begeleiding en opvoeding van ouders voor kinderen met een normaal ontwikkelingsprofiel in verschillende levensfasen van het kind in relatie tot een kind met een behoefte aan jeugdhulp. Deze uitgangspunten zijn gebaseerd op de Beleidsregels indicatiestelling AWBZ 2014 en uitgewerkt in de CIZ indicatiewijzer versie 7.1. Het college neemt de leeftijd van het kind, de aard van de zorghandeling, de frequentie van de zorghandeling en de tijd die daarvoor nodig is als uitgangspunt.

Bandbreedte gebruikelijke hulp

Voor kinderen geldt dat er een bandbreedte is in het normale ontwikkelingsprofiel. Ook tussen kinderen van dezelfde leeftijd zonder behoefte aan jeugdhulp kan de omvang van de verzorging, begeleiding en opvoeding (per dag) verschillen. Het ene kind is nu eenmaal gemakkelijker of sneller zelfstandig dan het andere kind. Gebruikelijke hulp bij kinderen kan ook activiteiten omvatten die niet standaard bij alle kinderen voorkomen.

Boven-gebruikelijke hulp

Van boven-gebruikelijke hulp bij kinderen in chronische situaties is pas sprake wanneer de omvang van de verzorging, begeleiding en opvoeding, waaronder toezicht meer is dan een gezond kind van dezelfde leeftijd gemiddeld nodig heeft.

Kinderen van 0 tot 3 jaar

- hebben bij alle activiteiten zorg van een ouder nodig;
- ouderlijk toezicht is 24 uur per dag zeer nabij nodig;
- zijn in toenemende mate zelfstandig in bewegen en verplaatsen;
- hebben begeleiding en stimulans nodig bij hun psychomotorische ontwikkeling;
- hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid;
- hebben een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.

Kinderen van 3 tot 5 jaar

- kunnen niet zonder toezicht van volwassenen. Dit toezicht kan binnenshuis korte tijd op gehoorafstand (bijv. ouder kan was ophangen in andere kamer);
- hebben begeleiding en stimulans nodig bij hun psychomotorische ontwikkeling;
- hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid;
- kunnen zelf zitten, en op gelijkvloerse plaatsen zelf staan en lopen;
- hebben hulp, toezicht, stimulans, zindelijkheidstraining en controle nodig bij de toiletgang;
- hebben hulp en volledig stimulans en toezicht nodig bij aan- en uitkleden, eten en wassen, in- en uit bed komen, dag- en nachtritme en dagindeling bepalen;
- hebben begeleiding nodig bij hun spel en vrijetijdsbesteding;
- zijn niet in staat zich zonder begeleiding in het verkeer te begeven;
- hebben een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.

Kinderen van 5 tot 12 jaar

- hebben vanaf 5 jaar een reguliere dagbesteding op school, oplopend van 22 tot 25 uur/week;
- kunnen niet zonder toezicht van volwassenen. Dit toezicht kan op enige afstand (bijv. kind kan buitenspelen in directe omgeving van de woning als ouder thuis is);
- hebben toezicht, stimulans en controle nodig en vanaf 6 jaar tot 12 jaar geleidelijk aan steeds minder hulp nodig bij hun persoonlijke verzorging zoals het zich wassen en tanden poetsen;
- hebben hulp nodig bij het gebruik van medicatie;
- zijn overdag zindelijk, en 's nachts merendeels ook; ontvangen zonodig zindelijkheidstraining van de ouders/verzorgers;
- hebben begeleiding en stimulans nodig bij hun psychomotorische, geestelijke en emotionele ontwikkeling;
- hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid;
- hebben begeleiding van een volwassene nodig in het verkeer wanneer zij van en naar school, activiteiten ter vervanging van school of vrije tijdsbesteding gaan;
- hebben een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.

Kinderen van 12 tot 18 jaar

- hebben geen voortdurend toezicht nodig van volwassenen;
- kunnen vanaf 12 jaar enkele uren alleen gelaten worden;
- kunnen vanaf 16 jaar dag en nacht alleen gelaten worden;

- kunnen vanaf 18 jaar zelfstandig wonen;
- hebben bij hun persoonlijke verzorging geen hulp en maar weinig toezicht nodig;
- hebben bij gebruik van medicatie tot hun 18e jaar toezicht, stimulans en controle nodig;
- hebben tot 18 jaar een reguliere dagbesteding op school/opleiding;
- hebben begeleiding en stimulans nodig bij ontplooiing en ontwikkeling (bv. huiswerk of het zelfstandig gaan wonen);
- hebben begeleiding en stimulans nodig bij de ontwikkeling naar zelfstandigheid en zelfredzaamheid;
- hebben tot 17 jaar een beschermende woonomgeving nodig waarin de fysieke en sociale veiligheid is gewaarborgd en een passend pedagogisch klimaat wordt geboden.

Toelichting Verordening Jeugdhulp gemeente Dinkelland 2026

Algemene toelichting

Met de Jeugdwet is in 2015 het verzekerd recht op zorg vervangen door een jeugdhulpplicht voor gemeenten als ouders en jeugdigen er (eenvoudig gezegd) samen niet uitkomen. Dit nieuwe jeugdstelsel heeft het uiteindelijke doel het versterken van de eigen kracht van de jongere en van het zorgend en probleemoplossend vermogen van diens gezin en sociale omgeving (TK 2012/13, 33 684, nr. 3, p. 2).

Verantwoordelijkheid van ouders

Ouders en jeugdigen moeten leren (weer) op eigen vaardigheden te vertrouwen zodat zij zelf verder kunnen, zonder hulp van de overheid. Deze verplichting voor ouders is terug te zien in de artikelen 1:82 en 1:247 van het Burgerlijk Wetboek. Het moet voor ouders en professionals vanzelfsprekend zijn dat ouders zelf de regie nemen en houden over de opvoeding van hun kinderen, tenzij dit een onverantwoord risico voor het kind oplevert. Dat vraagt een vraaggerichte houding van hulpverleners, waarbij uitgegaan wordt van de eigen kracht van jongeren en ouders en het besef dat zij verantwoordelijk zijn voor zichzelf en, in het geval van ouders, ook voor hun kinderen. Hierop zijn zij ook aanspreekbaar. De overheid dient ervoor te waken de zorgtaken van mensen en hun verbanden over te nemen. Ze komt pas in beeld als de ouders problemen ondervinden, als de opvoeding- en leefsituatie de ontwikkeling van kinderen bedreigt en de overheid de ouders dient te helpen om deze voorwaarden te vervullen of als de jeugdige verdacht wordt of veroordeeld is voor een strafbaar feit (TK 2012/13, 33 684, nr. 3, p. 19-20, 128).

Actieve rol van ouders

Hierbij past een actieve rol van de ouders en het kind om in eerste instantie te trachten de op hun weg komende problemen zelf of met behulp van hun eigen netwerk op lossen (TK 2012/13, 33 684, nr. 3, p. 136). Deze uitgangspunten zijn (ook) in artikel 2.1 van de Jeugdwet verankerd; de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen ligt allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf en er moet worden uitgegaan van de eigen kracht van de jeugdige, zijn ouders en het sociaal netwerk.

Jeugdhulp

Onder jeugdhulp (art. 1.1, eerste lid, van de wet) wordt verstaan:

- 1°. ondersteuning van en hulp en zorg, niet zijnde preventie, aan jeugdigen en hun ouders bij het verminderen, stabiliseren, behandelen en opheffen van of omgaan met de gevolgen van psychische problemen en stoornissen, psychosociale problemen, gedragsproblemen of een verstandelijke beperking van de jeugdige, opvoedingsproblemen van de ouders of adoptiegerelateerde problemen;
- 2°. het bevorderen van de deelname aan het maatschappelijk verkeer en van het zelfstandig functioneren van jeugdigen met een somatische, verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking, een chronisch psychisch probleem of een psychosociaal probleem en die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, en
- 3°. het ondersteunen bij of het overnemen van activiteiten op het gebied van de persoonlijke verzorging gericht op het opheffen van een tekort aan zelfredzaamheid bij jeugdigen met een verstandelijke, lichamelijke of zintuiglijke beperking of een somatische of psychiatrische aandoening of beperking, die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt,

met dien verstande dat de leeftijdsgrens van achttien jaar niet geldt voor jeugdhulp in het kader van jeugdstrafrecht.

Opdracht gemeenteraad

Artikel 2.9 van de wet geeft de gemeenteraad de opdracht om een verordening vast te stellen met de regels die noodzakelijk zijn ter uitvoering van de wet. Deze verordening is dan ook een essentieel document voor de concrete uitwerking van het beleid van de gemeente Dinkelland. Voor de jeugdige en/of zijn ouder(s) van Dinkelland biedt deze verordening duidelijkheid over wat zij van de gemeente mogen verwachten, maar ook wat bij de beoordeling van de aanspraak (redelijkerwijs) van hen wordt verwacht. Voor de professionals van de gemeente Dinkelland biedt de verordening de benodigde kaders en criteria om op een resultaatgerichte manier tot maatwerk te komen in samenspraak met de jeugdige en/of zijn

ouder(s) die zich meldt met een hulpvraag en een aanvraag indient. Met een deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening, is gewaarborgd dat de jeugdige in staat wordt gesteld:

- a. gezond en veilig op te groeien;
- b. te groeien naar zelfstandigheid, en
- c. voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau.

Centrale Raad van Beroep

Volgens de Centrale Raad van Beroep (CRvB) moet in de verordening (ook) een regelstellend kader zijn opgenomen wanneer sprake is van eigen kracht en welke afwegingskaders daarbij een rol spelen. Is de eigen kracht toereikend, dan mag een aanvraag om individuele jeugdhulp worden afgewezen (art. 2.3 Jw). Het gaat bij het regelstellend kader, eenvoudig gezegd, over de betekenis die de gemeenteraad van Dinkelland van de ouderlijke verzorgings- en opvoedingsplicht (hierna: zorgplicht) is die voortvloeit uit het Burgerlijk Wetboek. Daarnaast moet de verordening bepalingen bevatten hoe de deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening is gewaarborgd (CRVB:2024:1095, CRVB:2024:1096 en CRVB:2024:1097).

Verordening gemeente Dinkelland

In hoofdstuk 2 is de waarborg over de deskundigheid uitgewerkt. De toeleiding naar en advisering over de aanspraak op een individuele voorziening wordt gedaan onder de verantwoordelijkheid van een SKJ of BIG geregistreerde persoon. In hoofdstuk 3 van deze verordening is het regelstellend kader over eigen kracht uitgewerkt. Uitgaande van zorgplicht van ouders wordt onderscheid gemaakt tussen gebruikelijke hulp en boven-gebruikelijke hulp van ouders. Om te weten wat deze begrippen inhouden zijn ze uitgewerkt in begripsbepalingen. Bij gebruikelijke hulp gaat het om de zorgplicht van ouders voor hun kind(eren) ongeacht het ondervinden van problemen, rekening houdend met de leeftijd. Daarvoor bevat de verordening een bijlage met een richtlijn. Ook worden in hoofdstuk 3 andere situaties beschreven die onder de eigen kracht kunnen vallen. Een voorbeeld is het vervoer van en naar de jeugdhulplocatie. In hoofdstuk 4 zijn de individuele jeugdhulpvoorzieningen en bijbehorende criteria opgenomen om daarvoor in aanmerking te komen.

Resultaatverplichting en maatwerk jeugdhulp

Ingeval de eigen kracht ontoereikend is kunnen ouders en jeugdigen een beroep doen op de (mede) door gemeente Dinkelland georganiseerde jeugdhulp. Bij de jeugdhulpplicht hoort een resultaatverplichting. Dat wil zeggen dat passende jeugdhulp moet worden geboden (art. 2.5, vierde lid, van de wet). De gemeente Dinkelland voert de regie op het te behalen resultaat zoals dat in het besluit is vastgesteld.

Persoonsgebonden budget

Als de jeugdige en/of zijn ouder(s) dat wenst, kan de noodzakelijke jeugdhulp ook in de vorm van een persoonsgebonden budget (pgb) worden verstrekt. Samen met de professional van de gemeente Dinkelland bespreekt de jeugdige en/of zijn ouder(s) de mogelijkheden om voor een pgb in aanmerking te komen.

Artikelsgewijze toelichting

HOOFDSTUK 1. BEGRIPSBEPALINGEN EN VORMEN VAN JEUGDHULP

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder a: algemene voorziening

Het gaat bij een algemene voorziening om een vrij toegankelijke voorziening voor degene die zich hiertoe wendt voor ondersteuning of hulp. Er vindt geen toegangsbeoordeling plaats. Dit betekent dat voorafgaand ook geen onderzoek wordt gedaan naar de eigen kracht van de jeugdige en/of zijn ouder(s). Een algemene voorziening wordt dus niet op aanvraag verleend. Artikel 2.9 onder a van de wet spreekt van 'overige voorzieningen'. In de parlementaire geschiedenis op de wet wordt echter ook gesproken over een 'algemene' of 'vrij toegankelijke voorziening'. Omdat het begrip 'algemene voorziening' ook binnen de Wmo 2015 wordt gehanteerd, is deze overgenomen in de verordening.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder b: andere voorziening

Een andere voorziening verwijst naar artikel 1.2, eerste lid, van de wet (voorliggende voorziening). Het kan gaan om een aanspraak die de jeugdige heeft op grond een andere wet dan de Jeugdwet, bijvoorbeeld de Wmo 2015, de Zorgverzekeringswet (Zvw) of de Wet langdurige zorg (Wlz).

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder c: BIG-register

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder d: boven-gebruikelijke hulp

Deze begripsbepaling moet worden gezien in samenhang met de begripsbepaling van gebruikelijke hulp. Het gaat bij boven-gebruikelijke hulp niet om normale oudertaken waar, in beginsel, geen indivi-

dule voorziening voor wordt verleend maar om oudertaken die in het kader van de eigen kracht (zorgplicht van ouders) toch door ouders geboden zouden kunnen worden. Dat geldt ook voor echtgenoten jegens elkaar. Zij zijn verplicht de tot het gezin behorende minderjarige kinderen te verzorgen en op te voeden en de kosten van die verzorging en opvoeding te dragen. In hoofdstuk 3 zijn de afwegingsfactoren over bovengebruikelijke hulp opgenomen.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder e: budgethouder

Het pgb wordt toegekend aan de jeugdige of zijn ouder(s). Een jeugdige kan vanaf 16 jaar budgethouder zijn.

De budgethouder is uiteindelijk verantwoordelijk voor een juiste uitvoering van de taken verbonden aan het pgb en de aan het pgb verbonden verplichtingen (overeenkomsten aangaan, declareren en verantwoorden).

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder f: budgetperiode

De budgetperiode is afhankelijk van de geïndiceerde individuele voorziening waar de hoogte van het pgb op is gebaseerd. Het college stelt de budgetperiode vast in het besluit op de aanvraag.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder g: budgetplan

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder h: eigen kracht

Bij het begrip eigen kracht gaat het om de invulling van de zorgplicht van ouders op grond van het Burgerlijk Wetboek. Dat geldt ook voor echtgenoten jegens elkaar. Zij zijn verplicht de tot het gezin behorende minderjarige kinderen te verzorgen en op te voeden en de kosten van die verzorging en opvoeding te dragen. In hoofdstuk 3 is de eigen kracht nader uitgewerkt. Ook is bepaald dat eigen kracht niet alleen van toepassing is op gezaghebbende ouders.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder i: Familiegroepsplan

Het familiegroepsplan is een hulpverleningsplan of plan van aanpak dat de ouders opstellen samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren (art. 1.1 van de wet). Voor de jeugdhulpaanbieder geldt de verplichting om de jeugdige en/of zijn ouder(s) bij het bieden van jeugdhulp als eerste de mogelijkheid te bieden een familiegroepsplan op te stellen. Bij een ondertoezichtstelling geldt dat ook voor de gecertificeerde instelling (art. 4.1.2 van de wet). Zo'n familiegroepsplan moet gebruikt worden bij het bieden van de jeugdhulp omdat namelijk gewerkt moet worden volgens dat plan. De bedoeling van het familiegroepsplan is dat alle direct betrokkenen de mogelijkheid krijgen mee te denken en te helpen aan een oplossing voor gedwongen of vrijwillige jeugdhulp.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder j: Financieel besluit

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder k: gebruikelijke hulp

Met gebruikelijk hulp worden oudertaken, in het kader van de zorgplicht, bedoeld die elke ouder biedt aan hun kind, ongeacht het ondervinden van problemen in de zin van de Jeugdwet rekening houdend met de leeftijd. In de verordening is een bijlage opgenomen voor hoe het college dat beoordeelt. In hoofdstuk 3 zijn de afwegingsfactoren over gebruikelijke hulp opgenomen.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder l: gewaarborgde hulp

Ouders of jeugdigen kunnen afhankelijk zijn van anderen ter compensatie van het gebrek aan capaciteiten of bekwaamheden om zelf de regie te voeren over de aan het pgb verbonden taken. Uit onderzoek moet blijken dat dergelijke hulp gewaarborgd is. Dat wil zeggen dat deze persoon moet kunnen instaan voor de nakoming van de aan het pgb verbonden verplichtingen zoals: de keuze van de jeugdhulpverlener, de kwaliteit en het behalen van het te bereiken resultaat en de financiële verantwoording rondom het pgb.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder m: gezinssysteem

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder n: hulpvraag

Onder de hulpvraag wordt een aanvraag van de jeugdige of zijn ouder(s) verstaan van de behoefte aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3, eerste lid, van de wet. De aanvraag wordt schriftelijk gedaan op een daarvoor bestemd formulier. Na ontvangst van de aanvraag voert het college een onderzoek uit (zie artikel 2.5 van de verordening).

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder o: individuele voorziening

Bij een individuele voorziening gaat het om een op de jeugdige of zijn ouders toegesneden vorm van jeugdhulp die alleen op aanvraag wordt verleend. Een individuele voorziening is dus niet vrij toegankelijk.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder p: nadere regels

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder q: pgb

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder r: professionele organisatie

De definitie is van belang om de hoogte van het pgb te bepalen. In de verordening worden gedifferentieerde tarieven gebruikt. Ook de kwaliteitseisen die gelden spelen een rol.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder s: SKJ

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder t: sociaal netwerk

De wet kent geen definitie van het sociaal netwerk. Daarom wordt aangesloten bij de definitie die is opgenomen in de Wmo 2015. Het gaat om personen uit de huiselijke kring zoals een familielid, huisgenoot, (voormalig) echtgenoot of andere personen met wie de jeugdige of zijn ouder(s) een sociale relatie onderhoudt. De ouders vallen in ieder geval onder het sociaal netwerk (TK 2012/13, 33 684, nr. 11, p. 17). Deze personen kunnen een bijdrage leveren aan de oplossing van de hulpvraag. Of dat zo is, komt aan de orde bij het onderzoek dat het college verricht als een jeugdige en/of zijn ouder(s) zich meldt met een hulpvraag.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder u: spoedeisende situatie

De wet bepaalt in artikel 2.6, eerste lid onder b, dat het college er voor zorg draagt dat de jeugdhulp te allen tijde bereikbaar en beschikbaar is en ingezet wordt als dat nodig is. Daarnaast kan het college, als daar aanleiding voor is, ook vragen om een machtiging voor gesloten jeugdhulp als bedoeld in hoofdstuk 6 van de wet.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder v: vaktherapie

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder w: wet

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.1 eerste lid aanhef en onder x: Zzp'er

De definitie is van belang om de hoogte van het pgb te bepalen. In de verordening worden gedifferentieerde tarieven gebruikt. Ook de kwaliteitseisen die gelden spelen een rol.

Artikel 1.1 tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.2 Reikwijdte verordening

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 1.3 Vormen van jeugdhulp

Algemeen

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat bij verordening regels worden gesteld over de door het college te verstrekken individuele voorzieningen en algemene voorzieningen. Op deze manier wordt een duidelijk beeld gegeven van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente.

Eerste lid

Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een vrij-toegankelijke algemene voorziening. Hier kunnen de jeugdige en/of zijn ouder(s) gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een besluit van de gemeente nodig hebben.

Tweede lid

Dit lid bepaalt welke individuele voorzieningen in ieder geval beschikbaar zijn en door het college kunnen worden verstrekt. Het is dus geen limitatief stelsel. Een belangrijke (lokale) opgave is onder andere het verder (door)ontwikkelen van basisvoorzieningen. Het is mogelijk dat in de toekomst pilots worden gestart die bijdragen aan deze opgave. Ook kunnen andere pilots, lokaal of regionaal, worden gestart in het sociaal domein.

HOOFDSTUK 2 TOEGANG TOT JEUGDHULP

§ 1. Cliëntondersteuning en vertrouwenspersoon

Artikel 2.1 Cliëntondersteuning en vertrouwenspersoon

Eerste lid

Artikel 2.2.4 van de Wmo 2015 draagt het college op in ieder te geval te zorgen voor cliëntondersteuning. Het gaat in alle gevallen om onafhankelijke ondersteuning voor ingezetenen waarbij hun belang het uitgangspunt moet zijn. Cliëntondersteuning is domeinoverstijgend en heeft ook betrekking op de Jeugdwet. Dit maakt integrale dienstverlening aan ingezetenen nog beter mogelijk. Na de melding van de hulpvraag informeert het college de jeugdige en zijn ouder(s) over deze mogelijkheid. Het college kan deze cliëntondersteuning aanbieden, maar de jeugdige en zijn ouder(s) kunnen zich ook laten bijstaan door andere (externe) ondersteuners. Denk aan een bestaande cliënten- of belangenorganisatie. Van belang is verder nog dat het college moet zorgen dat cliëntondersteuning en het beslissen op een aanvraag niet in één hand kunnen liggen. De cliëntondersteuner moet immers onpartijdig (kunnen) zijn en alleen in het belang van de jeugdige en zijn ouder(s) handelen.

Tweede en derde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting. Zie verder toelichting bij artikel 2.3, tweede lid, van de verordening.

§ 2. Wettelijke verwijzers

Artikel 2.2 Via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

Eerste lid

De wet regelt dat de jeugdhulp toegankelijk is na een verwijzing door de huisarts, de jeugdarts en de medisch specialist (art. 2.6, eerste lid onder g, van de wet). Na een dergelijke verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp (bijvoorbeeld welke therapie) een jeugdige precies nodig heeft. Een jeugdige kan op dat moment terecht bij de jeugdhulpaanbieders die de gemeente heeft gecontracteerd. In de praktijk zal het - mede gelet op de professionele standaard als bedoeld in artikel 453 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek - de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Dit vanzelfsprekend in samenspraak met de jeugdige en/of zijn ouder(s). Bij deze beoordeling zal de jeugdhulpaanbieder zich wel moeten houden aan de afspraken die daarover met de gemeente zijn gemaakt in het contract en/of de verordening.

Tweede lid

Om te zorgen dat het college de jeugdhulp kan afstemmen op andere wetten is het nodig om afspraken.

Derde en vierde lid

In dit lid is bepaald dat het college afspraken kan maken met de jeugdhulpaanbieder over de inzet van jeugdhulp. In artikel 2.7, vierde lid, van de wet is nog de verplichting neergelegd dat het college afspraken maakt met de wettelijke verwijzers en zorgverzekeraars over de invulling van het verwijfsrecht en de voorwaarden die hieraan kunnen worden gesteld. Daarbij dienen in ieder geval afspraken gemaakt te worden over de wijze waarop de regierol van de gemeenten vanuit het uitgangspunt «1 gezin, 1 plan, 1 regisseur» geborgd wordt en het voorschrijf- en verwijfsgedrag van huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen. De gemeente kan hierdoor niet alleen de kosten beheersen, maar ook de regie houden op het gehele hulpverleningsproces dat rondom de jeugdige en zijn ouders plaatsvindt en wordt niet «buitenspel» gezet. Gemeenten kunnen, zoals de verzekeraars dat ook doen, spiegelinformatie leveren aan huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen. Dit houdt in dat zij worden geïnformeerd over hun cliëntenbestand, de aandoeningen en de doorverwijzingen en dat dit in relatie wordt gebracht met de gegevens van andere huisartsen, medisch specialisten en jeugdartsen. Het doel hiervan is dat zij zich bewust worden van hun handelen en eventueel hun handelen hierop aanpassen in een door de verzekeraar en de gemeente gewenste richting (TK 2012/13, 33 684, nr. 3, p. 149). Omdat de zogeheten wettelijke verwijzers alleen kunnen verwijzen naar gecontracteerde jeugdhulp, betaalt het college alleen die hulp.

Overige toegang

In de verordening hoeven geen regels te worden vastgesteld over de uitvoering van een kinderbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering of Veilig Thuis Twente (VTT). De gecertificeerde instelling bepaalt zelfstandig of jeugdhulp nodig is en zo ja, welke jeugdhulp (art. 3.5, eerste lid, van de wet). Bij jeugdreclassering heeft niet alleen de gecertificeerde instelling deze bevoegdheid, maar kunnen ook andere instanties besluiten dat jeugdhulp nodig is zoals: de rechter, de officier van justitie en de directeur van de justitiële jeugdinrichting. De gemeente is verantwoordelijk dat de benodigde (gecontracteerde) jeugdhulp wordt ingezet. Ook VTT vormt een toegang tot (onder andere) jeugdhulp. VTT geeft advies over vermoedens en gevallen van huiselijk geweld en kindermishandeling, onderzoekt als dat nodig is

op basis van een melding of er sprake is van kindermishandeling, motiveert zo nodig ouders tot accepteren van jeugdhulp en legt daartoe contacten met de hulpverlening.

§ 3. Via de gemeente: Aanvraag

Artikel 2.3 Aanvraag

Eerste lid

Een melding van een hulpvraag is een aanvraag (verzoek om een besluit te nemen, art. 1:3, derde lid, Awb). Omdat een aanvraag schriftelijk wordt gedaan, stelt het college jeugdigen of ouders in de gelegenheid de aanvraag in te dienen middels een formulier. Op grond van de Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer kan een aanvraag mogelijk ook via de digitale weg worden gedaan.

Tweede lid

Nadat de aanvraag is ingediend worden jeugdigen en ouders voorgelicht over de mogelijkheid om gebruik te maken van cliëntondersteuning en van de diensten van een vertrouwenspersoon (onderdeel a). Daarnaast kan de jeugdige en/of zijn ouder(s) een familiegroepsplan opstellen en overhandigen aan het college (onderdeel b). Daarbij kan het college ondersteuning bieden in de zin van faciliteren. Het spreekt voor zich dat het college deze plannen betreft bij het onderzoek.

Derde lid

Voor er wordt beslist op de aanvraag wordt een onderzoek gedaan naar de hulpvraag (zie ook art. 2.6 van de verordening).

Vierde lid

De beslistermijn voor de aanvraag is acht weken (art. 4:13 Awb). Het kan echter voorkomen dat het college in verband met de zorgvuldige voorbereiding van dat besluit bijvoorbeeld deskundigenadvies nodig heeft (zie art. 2.7 van de verordening). Doorgaans zal het college niet over een dergelijk advies kunnen beschikken binnen de beslistermijn van acht weken. Het college heeft daarom de bevoegdheid de beslistermijn van de aanvraag te verlengen onder toepassing van artikel 4:14, eerste lid, van de Awb en laat weten binnen welke termijn de aanvrager het besluit kan verwachten. Het college kan de beslistermijn ook opschorten als bijvoorbeeld de jeugdige en/of zijn ouder(s) niet de benodigde gegevens of bescheiden heeft aangeleverd of medewerking heeft verleend aan het onderzoek, voor zover dat van belang is voor de beoordeling van de aanvraag. In die gevallen is artikel 4:15, tweede lid onder b, van de Awb van toepassing. Wanneer de gevraagde medewerking niet wordt verleend, kan het college het recht op jeugdhulp niet vaststellen (CRVB:2019:276, CRVB:2021:410, CRVB:2021:510, CRVB:2022:693)

Vijfde lid

Een uitzondering geldt voor spoedeisende situaties, zie begripsbepaling van de verordening. Het college zet in voorkomende gevallen (zo spoedig als nodig blijkt) een tijdelijke maatregel in, dit in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek. Dit laat onverlet dat het college ook zonder aanvraag als bedoeld in de verordening met spoed jeugdhulp kan (moet) inzetten. Ook kan het college een machtiging voor gesloten jeugdhulp bij de kinderrechter vragen. In deze gevallen gaat het om jeugdhulp in natura gelet op het spoedeisende karakter.

Zesde lid

Tijdens de procedure kan ook gebruik worden gemaakt van de Jeugd Beschermingstafel (JBT). De JBT is niet alleen gekoppeld aan gesloten jeugdhulp. Aan de JBT wordt besproken of een onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming noodzakelijk is. Dat gebeurt altijd samen met de ouder(s), betrokken professionals en de Raad voor de Kinderbescherming. Als vrijwillige jeugdhulp niet meer mogelijk is, stuurt de JBT aan op drang. Hierbij ontvangt het gezin hulp, maar moet het gezin wel meewerken en zich houden aan een aantal voorwaarden (niet vrijblijvende hulp). Voldoet het gezin daar niet aan, dan kan er besloten worden tot een raadsonderzoek. In dat geval start de Raad voor Kinderbescherming een onderzoek.

Zevende lid

Dit lid verduidelijkt de toegang tot de vrij-toegankelijke algemene voorzieningen als bedoeld in artikel 1.3, eerste lid, van de verordening.

Achtste lid

Dit lid regelt de ingangsdatum van de individuele voorziening. Het kan voorkomen dat het college de jeugdhulpaanbieder toestemming geeft om de jeugdhulp in natura eerder te starten. De kosten van (zelf) gerealiseerde jeugdhulp worden in beginsel niet vergoed (zie art. 5.1 tweede lid van de verordening).

Artikel 2.4 criteria deskundigheid

De verordening moet voorzien in welke deskundigheid het college inzet bij een deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening (art. 2.3, eerste lid, van de wet). Dit artikel voorziet in de benodigde waarborgen. Artikel 2.1 van het Besluit Jeugdwet bepaalt

de aard van de deskundigheid. Het gaat om deskundigheid op het gebied van: opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, opvoedingssituaties waardoor jeugdigen mogelijk in hun ontwikkeling worden bedreigd, taal- en leerproblemen, somatische aandoeningen, lichamelijke of verstandelijke beperkingen en kindermishandeling en huiselijk geweld.

Artikel 2.5 Identificatie

De wet kent geen regels over een identificatieplicht. Dit artikel geeft het college de bevoegdheid om de identiteit vast te stellen voor de genoemde personen.

Artikel 2.6 Het onderzoek

Eerste en tweede lid

Het is van groot belang dat het onderzoek in goede samenspraak met de jeugdige en/of zijn ouder(s) plaatsvindt, alleen dan kan de hulpvraag goed in kaart worden gebracht. Daarbij hanteert het college het zogeheten stappenplan (CRVB:2017:1477). Bij een verzoek om jeugdhulp gaat dat als volgt:

1. Allereerst wordt vastgesteld wat de hulpvraag van de jeugdige en/of zijn ouder(s) is.
2. Vervolgens moet het college vaststellen of sprake is van opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen. En zo ja, welke problemen en stoornissen dat zijn.
3. Pas dan kan worden bepaald welke hulp naar aard en omvang nodig is voor de jeugdige om, rekening houdend met zijn leeftijd en ontwikkelingsniveau, gezond en veilig op te groeien, te groeien naar zelfstandigheid en voldoende zelfredzaam te zijn en maatschappelijk te participeren.
4. Is de noodzakelijke hulp in kaart is gebracht, dan moet worden onderzocht of en in hoeverre de eigen kracht van de ouder(s) en van het sociaal netwerk toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden.
5. of, en zo ja welke individuele voorziening wordt verleend.

Bij het gesprek kunnen ook andere personen dan de jeugdige en zijn ouders aanwezig zijn. Denk bijvoorbeeld aan personen uit het sociaal netwerk. In het gesprek wordt in samenspraak met de jeugdige en zijn ouder(s) bekeken welk resultaat hij wil bereiken en welke oplossingen passend zouden kunnen zijn. Het college kan niet altijd alleen uitgaan van de hulpvraag van de jeugdige en/of zijn ouder(s). Het college moet daarom zelf actief onderzoek doen naar de problemen van het gezin en de hulp die zij hierbij wensen. Pas dan wordt een volledig beeld verkregen van de situatie (bijv. RBOBR:2021:53, RBOBR:2018:469, RBGEL:2017:3439). Het spreekt voor zich dat aanwezigheid van personen uit het sociaal netwerk van de jeugdige en zijn ouders een meerwaarde heeft. Denk ook aan de oplossingen die zij geheel of gedeeltelijk zouden kunnen bieden waarmee de problemen worden opgelost of verminderd. Als dat nodig is, moet het college zich bij de besluitvorming laten adviseren door een specifieke (jeugdhulp)deskundige (zie art. 2.8).

Het is van belang dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) weet hoe de procedure na de aanvraag zal verlopen. Verder is het beschikken over bepaalde persoonsgegevens noodzakelijk om tot een goede uitvoering van het onderzoek te komen. Daarbij is het van belang dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) tijdens het onderzoek op de hoogte wordt gesteld van het verwerken of het uitwisselen van persoonsgegevens én dat het college aan de jeugdige en/of zijn ouder(s) daarvoor zonnodig toestemming vraagt.

Derde lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Vierde lid

In de aanvraagssituatie geldt de informatieplicht van de jeugdige en/of zijn ouder(s) jegens het college op grond van artikel 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Dat artikel bepaalt dat een aanvrager alle gegevens en bescheiden verstrekt die nodig zijn voor de beslissing op de aanvraag waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. Ook is de jeugdige en/of zijn ouder(s) gehouden om zo goed mogelijk mee te werken aan een benodigd onderzoek (bijv. CRVB:2019:276, CRVB:2021:410, CRVB:2021:510). Het gebruik van het blokkeringsrecht wordt als niet meewerken aangemerkt (CRVB:2025:1015). Als uitgangspunt geldt dat de jeugdige altijd wordt gezien dan wel wordt gesproken. Denk in dat kader ook aan het recht van de jeugdige om zijn mening te vormen en vrijelijk te uiten (art. 12 IVRK). Daarvoor geldt de leeftijdsgrens van 12 jaar, tenzij de jeugdige daartoe niet in staat is natuurlijk.

Artikel 2.7 Het verslag

Voor de jeugdige en/of zijn ouder(s) wordt een schriftelijk verslag van het onderzoek opgesteld. Dit volgens het zogeheten stappenplan (CRVB:2017:1477). Het verslag vormt de belangrijkste basis voor de beslissing op de aanvraag. Het spreekt voor zich dat het persoonlijk plan of familiegroepsplan wordt betrokken bij het verslag. Op die manier kan worden vastgesteld welke problemen en stoornissen er zijn en welke hulp van het college nodig is, tenzij naar oordeel van het college sprake is van eigen kracht (zie hoofdstuk 3 van de verordening).

§ 4. Advisering

Artikel 2.8 Advisering bij melding of aanvraag Eerste, tweede en derde lid

De wet sluit niet uit dat het college ook nog deskundigenadvies kan opvragen. Dat wil zeggen als dat nodig is. Dit advies wordt ingekocht bij een externe organisatie die ter zake deskundig. Het college kan ook advies vragen van een gecontracteerde jeugdhulpaanbieder (screening of advies en expertise).

Vierde en vijfde lid

Uit art. 8.1.2, derde lid, van de wet volgt de medewerkingsplicht voor de jeugdige en/of zijn ouder(s). Het gaat om de medewerking die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van de wet als het college om die medewerking vraagt (bijv. CRVB:2022:693). Zoals meewerken aan het onderzoek door bijvoorbeeld gehoor te geven aan een oproep van de medisch adviseur, het -via een machtiging- toestemming verlenen om informatie te mogen inwinnen bij de huisarts of specialist en geen gebruik te maken van het blokkeringsrecht. Het uitgangspunt is dat de jeugdige wordt gezien en zonodig wordt gesproken.

Artikel 2.9 Advisering na wettelijke verwijzing

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

HOOFDSTUK 3. ZORGPLICHT, EIGEN KRACHT EN UITGANGSPUNTEN

Artikel 3.1 Zorgplicht en aanspraak op jeugdhulp

Eerste lid

De zorgplicht van ouders op grond van art. 1:82 en 1:247 van het Burgerlijk Wetboek vormt de basis voor het uitgangspunt van eigen kracht. Verwezen wordt naar de algemene toelichting bij deze verordening en de begripsbepaling van eigen kracht. De zorgplicht kan worden vertaald naar kernpunten voor goed ouderschap (Handelingen II 2018/19, 33836, nr. 45, p. 2). Ouders zijn primair verantwoordelijk voor het gezond en veilig opgroeien van hun het kind en om in eerste instantie ook te trachten de op hun weg komende problemen zelf of met behulp van hun eigen netwerk op lossen.

Tweede lid

Dit lid bepaalt dat het college geen individuele voorziening hoeft te verlenen als de eigen kracht toereikend is (onder a) en het gebruik van algemene voorzieningen passend zijn (onder b).

Artikel 3.2 Criteria eigen kracht

Dit artikel bepaalt in het eerste lid wat onder de eigen kracht valt. In tweede lid is bepaald dat de eigen kracht ook van toepassing is op ouders die de jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgen en opvoeden.

Artikel 3.3 Afwegingsfactoren gebruikelijke hulp

Bij de beoordeling wordt gebruik gemaakt van de richtlijn die als bijlage is opgenomen bij de verordening. Er zijn (slechts) twee afwegingsfactoren bij gebruikelijke hulp omdat het normale oudertaken betreft, ongeacht het hebben van problemen van het kind(eren) in de zin van de Jeugdwet. De problemen die kunnen ontstaan bij de zorg en opvoeding zullen ouders zelf het hoofd moeten bieden. Beschikken ouders (tijdelijk) niet over de capaciteiten (onder a) om invulling te geven aan de 'zorgplicht', kan opvoedondersteuning aangewezen zijn. De beschikbaarheid van ouders is ook een criterium (onder b). Bij het niet beschikbaar kunnen zijn van ouders moet sprake zijn van een acute situatie. Bijvoorbeeld het (plotseling) overlijden van één van de ouders. Er zijn meer voorbeelden denkbaar.

Artikel 3.4 Afwegingsfactoren boven-gebruikelijke hulp

Het gaat bij boven-gebruikelijke hulp niet om de normale oudertaken, maar om taken die omvangrijker en mogelijk intensiever zijn. Dat betekent echter niet dat geen sprake kan zijn van eigen kracht. Ook boven-gebruikelijke hulp kan onder de eigen kracht (zorgplicht) van ouders vallen. In dit artikel staan de afwegingsfactoren om dat te beoordelen. Verder wordt verwezen naar de algemene toelichting bij de verordening.

Artikel 3.5 Afwegingsfactoren vervoer

Ouders zijn in de eerste plaats zelf verantwoordelijk voor het vervoer van en naar de locatie waar de jeugdhulp plaatsvindt. Het is normaal dat ouders hun kinderen naar school, kinderopvang, sportclub brengen en ook naar een jeugdhulpaanbieder. Het vervoeren van je eigen kind is van belang voor het onderlinge contact, delen van bijzonderheden en betrokkenheid van ouders bij de situatie. In dit artikel staan afwegingsfactoren genoemd die een rol spelen bij de vraag of sprake is van eigen kracht. Uit de wet volgt dat het college eerst moet vaststellen of er een medische noodzaak is of dat de jeugdige beperkingen heeft in de zelfredzaamheid (art. 2.3 tweede lid van de wet).

Artikel 3.6 Afwegingsfactoren overig

Van ouders wordt verwacht dat zij zich in hoge mate inspannen om hun sociaal netwerk aan te spreken (onder a). Ook organisaties of instellingen binnen de gemeente kunnen mogelijk hulp bieden (onder b). Denk bijvoorbeeld aan Scouting Denekamp. Beschikken ouders over een aanvullende zorgverzekering

die voorziet in een oplossing, dan zullen zij die moeten aanspreken (onder c). In geval van letselschade (onrechtmatige daad) wordt van ouders verwacht dat in de procedure verzoeken om een tegemoetkoming verband houdend met inkomensderiving (onder d).

Artikel 3.7 Uitgangspunten jeugdhulp

Eerste lid

Het college is niet gehouden om jeugdhulp in te zetten als de jeugdige aanspraak kan maken op een andere wet (art. 1.2 van de wet). Hoewel het gaat om een generieke wettelijke bepaling is deze voor de volledigheid in de verordening opgenomen.

Tweede lid

Het uitgangspunt in dit lid sluit aan op het uiteindelijke doel van het jeugdwetstelsel: het versterken van de eigen kracht van de jongere en van het zorgend en probleemoplossend vermogen van diens gezin en sociale omgeving. Ouders en jeugdigen moeten leren (weer) op eigen vaardigheden te vertrouwen zodat zij zelf verder kunnen, zonder hulp van de overheid.

Derde lid

In dit lid zijn de wettelijke jeugdhulpdoelen opgenomen die het sluitstuk vormen van de beschikking.

Vierde lid

Voor de kenbaarheid en rechtszekerheid is de verplichting van het college opgenomen zoals genoemd in artikel 2.3, vierde lid, van de wet.

Vijfde lid

Het college is slechts gehouden de naar objectieve maatstaven gemeten goedkoopst passende individuele voorziening te bieden. Zijn er meerdere individuele voorzieningen die als passende jeugdhulp kunnen gelden, dan wordt de goedkoopste verstrekt. Het college moet zich wel op het standpunt kunnen stellen dat er sprake is van 'passende jeugdhulp' (art. 2.5 van de wet). Het kan voorkomen dat het college toch duurdere jeugdhulp moet toekennen omdat artikel 8 van het EVRM (Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens) een rol speelt. Op de overheid rust namelijk ook de plicht een ongestoord familie- en gezinsleven te bevorderen. Denk bijvoorbeeld aan jeugdhulp in de gezinssituatie in plaats van (goedkopere) jeugdhulp in een instelling (TK 2012/13, 33684, nr. 3, p. 17).

HOOFDSTUK 4 AFSTEMMING MET ANDERE DOMEINEN

Artikel 4.1 Afstemming Zorgverzekeringswet en Wet langdurige zorg

Als jeugdigen de leeftijd van 18 jaar bereiken, verandert meestal het wettelijk kader van waaruit zorg geleverd wordt. GGZ-zorg bijvoorbeeld komt na het 18^e jaar voor rekening van de Zvw. Om zoveel mogelijk continuïteit van zorg te kunnen bieden, maakt het college afspraken met de zorgverzekeraars en het CIZ (uitvoerder van de Wlz). Gelet op deze afbakening is het van belang dat er afspraken gemaakt worden tussen de gemeente en de aanbieders van deze zorg (en hun financiers: de zorgverzekeraars/zorgkantoren). De Jeugdwet schrijft dit ook voor (art. 2.7, vierde en vijfde lid, van de wet). Uit de Jeugdwet volgt dat het college een voorziening op grond van de Jeugdwet mag weigeren als er gegronde redenen bestaan om aan te nemen dat de jeugdige een Wlz-indicatie kan krijgen, maar weigert mee te werken aan het verkrijgen van dit indicatiebesluit (art. 1.2, eerste lid 1 onder c, van de wet). Als dergelijke 'gegronde redenen' bestaan het college in ieder geval zorgdraagt voor ondersteuning van het gezin in het aanvraagproces bij het CIZ.

Artikel 4.2 Afstemming met gecertificeerde instellingen

De gecertificeerde instellingen besluiten welke jeugdhulp nodig is bij de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering (gedwongen kader). Het is dan ook van belang dat de gemeente, als financier van de gecertificeerde instellingen én de jeugdhulp, goede afspraken maakt met de gecertificeerde instellingen. Dit artikel benoemt een aantal concrete onderwerpen waarover afspraken moeten worden gemaakt. De afspraken worden vastgelegd in een samenwerkingsprotocol met de gecertificeerde instellingen. In de Jeugdwet staat ook dat zo'n samenwerkingsprotocol verplicht is (zie artikel 3.5, derde lid, van de wet).

Artikel 4.3 Afstemming justitiedomein

In de strafrechtelijke beslissing kan de rechter besluiten tot de inzet van jeugdhulp. Meestal zal de Raad voor de Kinderbescherming (RvdK) hierover adviseren. Bij (jeugdreclasserings)maatregelen is de gecertificeerde instelling betrokken zijn bij de uitvoering hiervan. Daarnaast kan de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts, of directeur van de justitiële jeugdinrichting besluiten tot de inzet van jeugdhulp in het kader van het scholings- en trainingsprogramma in het nazorgtraject. De gemeente is betrokken in het trajectberaad. Het is van belang dat de gemeente afspraken maakt met deze instanties. Deze afspraken zijn vastgelegd in het samenwerkingsprotocol met de RvdK. Tevens worden afspraken hierover vastgelegd in een samenwerkingsprotocol met de gecertificeerde instellingen.

Artikel 4.4 Afstemming voorschoolse voorzieningen, onderwijs en leerplicht

Veel kinderen in de leeftijd van 0 tot 4 jaar bezoeken een kinderdagverblijf, waar ook voorschoolse educatie wordt geboden. De gemeente speelt een belangrijke rol in de bevordering van de pedagogische kwaliteit van deze voorschoolse voorziening en het vergroten van het bereik onder specifieke doelgroepen. Het is daarom van belang om over de relatie tussen de voorschoolse voorzieningen en de voorzieningen op grond van deze verordening afspraken te maken met de aanbieders van kinderopvang en basisscholen. De wet draagt het college ook op te overleggen met het onderwijs bij het treffen van een individuele voorziening (art. 2.7 van de wet). Elke school heeft daarom een contactpersoon bij de gemeente, zodat waar nodig makkelijk en snel afstemming gezocht kan worden. Bij schoolverzuim of voortijdig schoolverlaten wordt hierbij ook de leerplichtambtenaar betrokken. Jeugdigen hebben recht op onderwijs, tenzij vrijstelling is verleend. Om de noodzaak van jeugdhulp tijdens het onderwijs vast te stellen heeft het college het ontwikkelingsperspectiefplan nodig. Dat plan wordt school opgesteld in samenspraak met ouders. In het verslag van het onderzoek staan de afspraken tussen alle partijen.

Artikel 4.5 Afstemming Veilig Thuis Twente

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Artikel 4.6 Afstemming Wmo 2015

Bepaalde voorzieningen, waaronder in ieder geval begeleiding, vallen na het 18^e jaar niet meer onder de Jeugdwet, maar onder de Wmo 2015. Het college is verantwoordelijk voor een warme overdracht na het 18^e jaar. Daarbij is van belang dat tijdig bekeken wordt wat gaat veranderen na het 18^e jaar. Zodat de continuïteit van ondersteuning geborgd is. Ouders van jeugdigen kunnen ook te maken hebben met Wmo-ondersteuning (omdat zij niet zelfredzaam zijn).

Artikel 4.7 Afstemming werk en inkomen

Soms speelt in gezinnen die jeugdhulp nodig hebben, ook armoede- en schuldenproblematiek. De jeugdhulpverlening kan daardoor niet of veel minder effectief zijn. Het is daarom van belang dit soort problematiek tijdig te signaleren en gezinnen naar de juiste hulp en armoedevervoorzieningen te leiden. Ook van jeugdhulpaanbieders en gecertificeerde instellingen wordt hierin een actieve houding verwacht.

HOOFDSTUK 5 INDIVIDUELE VOORZIENINGEN

Artikel 5.1 Ambulante jeugdhulp

Eerste lid

De situaties waarin jeugdhulp nodig is kunnen zowel stabiel (planbaar) als crisisgevoelig (niet planbaar) zijn. Begeleiding kan plaatsvinden op geplande en ongeplande momenten. Psycho-educatie toegepast in de praktijk kan onderdeel zijn van ambulante jeugdhulp.

Tweede lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting. Verwezen wordt naar de begripsbepaling in artikel 1.1 van de verordening.

Derde lid

De methode van de behandeling is systeemgericht. Een deel van de individuele behandeling kan in een groep worden ingezet als een behandelaar gelijktijdig meerdere jeugdigen behandelt en er geen sprake is van een pedagogisch leefklimaat. Het college kan aanvullende modules inzetten (ambulante alternatieven).

Vierde lid

Forensische behandeling is (hoog)specialistische zorg die zich richt op de veiligheid van de samenleving. Het gaat om diagnostiek, risicotaxatie en/of ambulante behandeling van de jeugdige met (dreigend) ernstig grensoverschrijdend gedrag en/of (dreigend) delict gedrag. Het gevaarscriterium van (dreigend) ernstig grensoverschrijdend gedrag en/of delictgedrag is leidend in de bepaling of Forensische jeugdhulp - behandeling nodig is.

Vijfde lid

Als sprake is van een stabiele situatie, dan gaat de jeugdhulpaanbieder in overleg met de huisarts of deze de medicatiecontrole over wil nemen. Indien wenselijk kan de betrokken jeugdhulpaanbieder een consultatiefunctie voor de huisarts vervullen. Als voorliggende mogelijkheden ontstaan om medicatiecontrole uit te voeren voor de jeugdige, dan kan dit effect hebben op de inzet van medicatiecontrole. Bij voorliggende mogelijkheden kan worden gedacht aan het overdragen van langdurige medicatiecontrole naar de betrokken huisarts.

Zesde lid

Deze medicatiecontrole gebeurt door het ziekenhuis.

Zevende lid

Begeleiding groep basis voorziet in een pedagogisch leefklimaat dat bestaat uit een stabiele ontwikkelings- en begeleidingsomgeving. Er wordt gewerkt met een duidelijk beschreven doel van de begeleiding en de methode is systeemgericht. De begeleiding groep vindt plaats op locatie bij de betreffende jeugdhulpaanbieder en niet in de thuissituatie.

Achtste lid

Begeleiding groep intensief voorziet in een pedagogisch leefklimaat dat bestaat uit een stabiele ontwikkelings- en begeleidingsomgeving. Er wordt vanuit een methode gewerkt met een duidelijk beschreven doel van de begeleiding. De methode is systeemgericht. De begeleiding groep vindt plaats op locatie bij de betreffende jeugdhulpaanbieder en niet in de thuissituatie.

Negende lid

Behandeling groep basis voorziet in een pedagogisch leefklimaat dat bestaat uit een stabiele en stimulerende ontwikkelings- en behandelomgeving. Deze problematiek kan van pedagogische en/of psychologische aard zijn zoals gedragsproblemen, een ontwikkelingsachterstand en/of sociaal emotionele problemen. De behandeling groep vindt plaats op locatie bij de betreffende jeugdhulpaanbieder en niet in de thuissituatie. De sociale interactie in een groep, leren van elkaar en ook steun ervaren en tips krijgen van lotgenoten wordt in de groepsbehandeling als instrument gebruikt

Tiende lid

Behandeling groep intensief voorziet in een pedagogisch leefklimaat dat bestaat uit een stabiele en stimulerende ontwikkelings- en behandelomgeving. De problematiek van de jeugdige kan van pedagogische en/of psychologische aard zijn zoals gedragsproblemen, een ontwikkelingsachterstand en/of sociaal emotionele problemen. De behandeling groep vindt plaats op locatie bij de betreffende jeugdhulpaanbieder en niet in de thuissituatie. De sociale interactie in een groep, het leren van elkaar en ook steun ervaren en tips krijgen van lotgenoten wordt in de groepsbehandeling als instrument gebruikt.

Elfde lid

KDC/ODC Basis voorziet in een pedagogisch leefklimaat dat bestaat uit een stabiele en stimulerende ontwikkelings- en behandelomgeving, gevestigd op locatie bij de betreffende jeugdhulpaanbieder. Op de locatie is (individuele) behandeling en proces- en basis diagnostiek beschikbaar. Aanvullend zijn paramedici zoals logopedie, ergotherapie en fysiotherapie op locatie beschikbaar. De begeleiding/behandeling is gericht op ontwikkeling. Er wordt waar mogelijk en nodig nauw samengewerkt met het onderwijs. De jeugdige (vroegere MDC, infantgroepen) van 0-6 jaar heeft ontwikkelingsproblematiek en/of gedragsproblematiek of de jeugdige ouder dan 5 jaar die niet naar het onderwijs door kan stromen vanwege een forse handicap en/of externaliserend gedrag. Denk aan: snel boos worden, geïrriteerd raken, moeilijk met anderen in een ander groepje kunnen zitten.

Twaalfde lid

KDC/ODC Intensief voorziet in een pedagogisch leefklimaat dat bestaat uit een stabiele en stimulerende ontwikkelings- en behandelomgeving, gevestigd op locatie bij de betreffende jeugdhulpaanbieder. De begeleiding/behandeling is gericht op ontwikkeling. Er wordt waar mogelijk en nodig nauw samengewerkt met het onderwijs. Op de locatie is (individuele) behandeling en proces- en basis diagnostiek beschikbaar. Aanvullend zijn paramedici zoals logopedie, ergotherapie en fysiotherapie op locatie beschikbaar.

Dertiende lid

Dyslexie is een specifieke en hardnekkige lees- en spellingstoornis met een basis in de neurobiologische ontwikkeling, die niet verklaard kan worden door een algemeen leerprobleem, inadequaat onderwijs of sensorische beperkingen. Ernstige Dyslexiezorg (ED) richt zich op diagnose en behandeling. De diagnostiek en eventuele behandeling wordt pas ingezet als de begeleiding vanuit het onderwijs (ondersteuningsniveau 1 t/m 3) aantoonbaar tot onvoldoende resultaat heeft geleid. De Ernstige Dyslexie ondersteuning is aanvullend op de onderwijsondersteuning die gelijktijdig blijft plaatsvinden.

Artikel 5.2 Ambulante alternatieven voor verblijf met behandeling

Eerste lid

De Ambulante alternatieven omvatten intensieve begeleiding, behandeling, oudertraining en andere ondersteunende programma's om het gezinssysteem te versterken, veiligheid te waarborgen en de noodzaak van uithuisplaatsing te verminderen. Ambulante alternatieven zijn gericht op:

- a. complexe/ ernstige problemen op meerdere domeinen (psychiatrische problematiek, en/of licht verstandelijke beperking, gedragsproblemen, delinquentie, alcohol- of drugsmisbruik, ernstig antisociaal en/of grensoverschrijdend gedrag, ernstige opvoed- en opgroei problemen);
- b. (acute) onveiligheid binnen het gezinssysteem.

Tweede lid

ZIT wordt veelal ingezet bij jeugdigen met een licht verstandelijke beperking. Jeugdigen krijgen individuele behandeling, maar verblijven gezamenlijk op de groep. De jeugdige verblijft twee weken achter

elkaar van maandag tot en met donderdag op de behandellocatie van de ZIT en gaat daarna weer naar huis of naar de locatie waar hij/zij verblijft/woont. De behandeling vindt plaats op locatie bij de betreffende jeugdhulpaanbieder en niet in de thuissituatie.

Derde lid

Ambulant alternatief FACT Jeugd / GezinsFACT biedt multidisciplinaire behandeling, begeleiding en ondersteuning op maat. FACT Jeugd/ GezinsFACT is flexibel in tijd en intensiteit en richt zich op het weerbaar maken van de jeugdige en zijn gezinssysteem in en mét de maatschappij. De begeleiding en behandeling is outreachend en de inzet is gericht op wat de jeugdige en het gezinssysteem nodig hebben. Jeugdigen kunnen 24 uur per dag met hun vragen terecht bij de jeugdhulpaanbieder.

Vierde lid

Het MST-team biedt gedurende 4 tot 5 maanden ondersteuning aan het gezin. Het MST-team is daarnaast het hele traject 24/7 beschikbaar, zodat ook hulp geboden kan worden in avonden en weekenden. MST is bedoeld voor het gezinssysteem met één of meerdere jeugdigen die ernstige gedragsproblemen hebben. Bijvoorbeeld fysieke agressie, verbale agressie, het plegen van delicten, weglopen, intimideren, middelenmisbruik of omgang met verkeerde vrienden. Het grensoverschrijdende probleemgedrag komt voor op meerdere levensgebieden van de jeugdige, zoals thuis, op school of op straat. Soms mondt het uit in criminaliteit, zoals diefstal en vandalisme. De toekomst van de jeugdige staat op het spel en opname in een open of gesloten setting dreigt.

Artikel 5.3 Wonen en verblijf

Eerste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Tweede lid

De pleegzorgaanbieder biedt begeleiding aan pleegouders. De jeugdige kan door omstandigheden een korte of langere tijd niet thuis wonen en er is sprake van laag complexe factoren bij de jeugdige op moment van plaatsing. Bij deeltijdpleegzorg (onder c) kan de inzet variëren van een enkele dag tot maximaal drie dagen per week.

Derde lid

Binnen een gezinshuis wordt de jeugdige geplaatst die als gevolg van beschadigde ervaringen en/of complexe problematiek (tijdelijk) niet bij het gezinssysteem of zelfstandig kan wonen. De jeugdige is onderdeel van de gezinsstructuur, cultuur en het bredere netwerk van het gezinshuis. Gezinshuisouders wonen in hetzelfde huis als de jeugdige. De jeugdigen binnen een gezinshuis doen naast verzorging en alledaagse opvoeding, structureel een beroep op specifieke opvoedingsvaardigheden van de gezinshuisouders. Daarnaast betreft het ook het ondersteunen binnen de gezinshuissituatie en de reguliere ondersteuning aan de jeugdige in het dagelijks leven, zoals school en sporten. Het is uitgesloten dat de gezinshuisouder(s) en/of pedagogisch medewerker(s) betrokken bij het gezinshuis zelf behandeling biedt aan jeugdigen binnen het gezinshuis.

Vierde lid

Binnen een woongroep wordt een pedagogisch leefklimaat geboden waarbinnen een vaste groep jeugdigen 24 uur per dag wordt begeleid door een beperkt aantal jeugdprofessionals. De jeugdige heeft de beschikking over een eigen kamer. Jeugdigen worden opgevoed door meerdere medewerkers (be-roepsopvoeders) die in wisselende diensten werken. De begeleiders en opvoeders zijn zelf niet woon-achtig in het pand of op het terrein. Voor het wonen binnen de woongroep kan geen individuele bege-leiding of begeleiding groep worden ingezet.

Vijfde lid

Het dagelijkse leefklimaat wordt geboden door een zo klein mogelijk en vast team jeugdprofessionals/be-roepsopvoeders. Het wonen heeft geen maximale duur en jongeren jeugdigen worden in principe niet doorgeplaatst naar een andere woonplek. De jeugdhulpaanbieder draagt bij aan een doorlopende schoolgang van jeugdige waarbij de meest dichtbij zijnde en passende school het uitgangspunt is. Indien de jeugdige tijdens het wonen school volgt of werk heeft wordt dit door de jeugdhulpaanbieder gefaciliteerd. Bijvoorbeeld op tijd klaar zijn, brood meenemen, boekentas, etc. Jeugdhulpaanbieders zijn niet verantwoordelijk voor het uitvoeren van vervoer naar school. Wel stemmen jeugdhulpaanbieders met jeugdigen/ouders hierover af. Indien de jeugdige niet naar school/werk gaat (bijvoorbeeld vanwege ziekte), vangt de jeugdhulpaanbieder de jeugdige op de locatie zelf op. Dit maakt onderdeel uit van het leefklimaat. Er wordt gewerkt aan het onderhouden of verbeteren van het contact met ouders/opvoeders en/of sociaal netwerk. Het wonen binnen deze voorziening is perspectief biedend tot 18 jaar. Vanaf het 16de levensjaar wordt door jeugdhulpaanbieder samen met het jeugdige en netwerk gericht gewerkt aan een toekomstige vervolg-woonsituatie. Er wordt gewerkt met een Toekomstplan voor én met jeugdigen. Hierbij is tenminste aandacht voor de volgende leefdomeinen: wonen, werk/school, inkomen, welzijn en support.

Artikel 5.4 Wonen en verblijf tijdelijk

Eerste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Tweede lid

Kamertraining is een vorm van zelfstandigheidstraining. De jeugdige kan 24/7 binnen deze verblijfsvorm verblijven. Indien de jeugdige tijdens de kamertraining scholing volgt of werk heeft wordt dit door de jeugdhulpaanbieder gefaciliteerd. Bijvoorbeeld op tijd klaar zijn, brood meenemen, boekentas, etc. Jeugdhulpaanbieders zijn niet verantwoordelijk voor het uitvoeren van vervoer naar school/werk. Wel stemmen jeugdhulpaanbieders met jeugdigen/ouders hierover af. Indien de jeugdige niet naar school/werk gaat (bijvoorbeeld vanwege ziekte), vangt de jeugdhulpaanbieder de jeugdige op de locatie zelf op. Dit maakt onderdeel uit van het leefklimaat. Er wordt gewerkt aan het onderhouden of verbeteren van het contact met ouders/opvoeders en/of sociaal netwerk. Het wonen binnen deze voorziening is perspectief biedend tot 18 jaar. Vanaf het 16de levensjaar wordt door jeugdhulpaanbieder samen met het jeugdige en netwerk gericht gewerkt aan een toekomstige vervolg-woonsituatie. Er wordt gewerkt met een Toekomstplan voor én met jeugdigen. Hierbij is tenminste aandacht voor de volgende leefdoelstellingen: wonen, werk/school, inkomen, welzijn en support.

Derde lid

De ouder(s) en jeugdige(n) beschikken per gezin over een eigen ruimte/kamer. Indien een jeugdige tijdens het verblijf op de ouder-kind groep gebruik maakt van de opvang of scholing volgt, wordt dit door de jeugdhulpaanbieder gefaciliteerd. Bijvoorbeeld ouders ondersteunen gericht op tijd klaar zijn van jeugdige, brood meenemen, tas, etc. Jeugdhulpaanbieders zijn niet verantwoordelijk voor het uitvoeren van vervoer naar de opvang of school. Wel stemmen jeugdhulpaanbieders met ouders hierover af. Indien de jeugdige niet naar de opvang of schoolgaat (bijvoorbeeld vanwege ziekte), ondersteunt de jeugdhulpaanbieder de ouder bij het opvangen van de jeugdige op de locatie. De ondersteuning is daarnaast vaak gericht op meerdere domeinen en passend bij de leeftijd- en ontwikkelingsfase waarin de jeugdige zich bevindt. Indien nodig wordt nauw samengewerkt met ketenpartners, bijvoorbeeld het consultatiebureau en de kinderopvang.

Vierde lid

Een behandelgroep biedt een leefklimaat aan dat bestaat uit een stabiele ontwikkelings- en behandel-situatie. De behandeling gaat altijd samen met intensieve ondersteuning in de thuissituatie. De jeugdige kan 24/7 op een behandelgroep verblijven. De behandeling is altijd multidisciplinair ingebed. De jeugdige kan te maken hebben met complexe uitdagingen, zoals gedragsproblemen, emotionele moeilijkheden of crisissituaties, waarbij intensieve multidisciplinaire behandeling essentieel is. Indien de jeugdige tijdens de behandeling scholing volgt of werk heeft wordt dit door de jeugdhulpaanbieder gefaciliteerd. Bijvoorbeeld op tijd klaar zijn, brood meenemen, boekentas, etc. Jeugdhulpaanbieders zijn niet verantwoordelijk voor het uitvoeren van vervoer naar school. Wel stemmen jeugdhulpaanbieders met jeugdigen/ouders hierover af. Indien de jeugdige niet naar school/werk gaat (bijvoorbeeld vanwege ziekte), vangt de jeugdhulpaanbieder de jeugdige op de locatie zelf op. Dit maakt onderdeel uit van het leefklimaat. Het verblijf gaat altijd samen met intensieve ondersteuning in de thuissituatie ten behoeve van en voornamelijk gericht op de terugkeer van de jeugdige naar de ouders/verzorgers of naar het netwerk. De jeugdhulpaanbieder is verantwoordelijk voor een goede afstemming met ambulante ondersteuning in de thuissituatie of biedt het zelf.

Vijfde lid

Bij de Driemilieuvoorziening wordt behandeling binnen verblijf, onderwijs en vrijetijdsbesteding gecombineerd aangeboden. Er is sprake van een orthopedagogisch behandel- en leefklimaat. Er is continue sturing, regulering, behandeling, ondersteuning en toezicht nodig. Bij de jeugdige is sprake van verbaal agressief, destructief, manipulatief, ongecontroleerd en/of ongeremd gedrag en vaak ook grensoverschrijdend seksueel gedrag waardoor er sprake is van een groot veiligheidsrisico. Dat wil zeggen: de jeugdige is een gevaar voor zichzelf of anderen en/of gevaar voor zichzelf onvoldoende herkent, dan wel wordt bedreigd door derden. Er is een hoge mate van toezicht, veiligheid en voorspelbaarheid binnen de drie leefsfere (wonen, onderwijs en vrije tijd). De jeugdige heeft een sterke neiging zich aan begeleiding te onttrekken. Dit toont zich in complexe problematiek en vaak al meerdere mislukte hulp-pogingen. Veelal zijn de problemen sterk verweven met die in het gezin/netwerk en is eerder ingezette specialistische hulp (met verblijf) niet in staat (gebleken) om die belemmeringen weg te nemen. Indien de jeugdige tijdens de behandeling scholing volgt of werk heeft wordt dit door de jeugdhulpaanbieder gefaciliteerd (bijvoorbeeld op tijd klaar zijn, brood meenemen, boekentas). Jeugdhulpaanbieders zijn niet verantwoordelijk voor het uitvoeren van vervoer naar school. Wel stemmen jeugdhulpaanbieders met jeugdigen/ouders hierover af. Indien de jeugdige niet naar school/werk gaat (bijvoorbeeld vanwege ziekte), vangt de jeugdhulpaanbieder de jeugdige op de locatie zelf op. Dit maakt onderdeel uit van het leefklimaat. Een driemilieuvoorziening is uitsluitend een driemilieuvoorziening en kan niet gelijktijdig een woon- of verblijfsgroep zijn.

Zesde lid

Ondersteuning is gericht op de jeugdige en de ouders. De zelfredzaamheid van de jeugdige is laag. Het betreft een (korte) klinische opname voor de jeugdige en eventueel het gezinssysteem als onderdeel van de GGZ-behandeling. In het algemeen is sprake van intensieve dagelijkse begeleiding en dagstructurering met continu individueel (opvoedkundig) toezicht. Verpleegkundig, opvoedkundig, verzorgend (VOV) personeel is permanent beschikbaar. Een (tijdelijke) opname is noodzakelijk.

Zevende lid

Jeugdhulp is noodzakelijk in verband met ernstige opgroei- of opvoedingsproblemen die de ontwikkeling van de jeugdige naar volwassenheid ernstig belemmeren. Dat betekent ook dat er vrijheidsbeperkende en controlerende maatregelen ingezet kunnen worden tegen de wil in van de jeugdige (en wettelijk vertegenwoordigers). Het leefklimaat is erop gericht om de impact van de beperkende maatregelen zo passend mogelijk te maken.

Achtste lid

Indien de jeugdige tijdens het Deeltijd verblijf/logeren scholing volgt of werk heeft wordt dit door jeugdhulpaanbieder gefaciliteerd (bijvoorbeeld op tijd klaar zijn, brood meenemen, boekentas). Jeugdhulpaanbieders zijn niet verantwoordelijk voor het uitvoeren van vervoer naar school. Wel stemmen aanbieders met jeugdigen/ouders hierover af. Indien de jeugdige niet naar school/werk gaat (bijvoorbeeld vanwege ziekte), vangt de jeugdhulpaanbieder de jeugdige op de locatie zelf op. Dit maakt onderdeel uit van het leefklimaat. Tijdens logeren/deeltijdverblijf zal jeugdige veelal geen gebruik maken van vrijetijdsbesteding buiten de locatie. Er wordt gewerkt aan het onderhouden of verbeteren van het contact met ouders/opvoeders en/of sociaal netwerk.

Negende lid

Bij de noodzaak van extra verblijfsbegeleiding kan gedacht worden aan een zeer hoog risico op suïcide, zeer ernstige fysieke agressie of zeer ernstig seksueel grensoverschrijdend gedrag. Er zijn meer voorbeelden denkbaar. Extra verblijfsbegeleiding wordt kortdurend ingezet wanneer de begeleiding of behandeling die valt binnen het pedagogisch leefklimaat onvoldoende de veiligheid van de jeugdige en/of de groep kan waarborgen.

Artikel 5.5 Crisiszorg

Eerste lid

Spreekt voor zich, behoeft geen toelichting.

Tweede lid

De jeugdhulpaanbieder realiseert een 24 uren Crisisdienst GGZ-Jeugd die 24 uur per dag, zeven dagen per week bereikbaar is voor wettelijke verwijzers. Op basis van de crisismeldingen vindt er bij de jeugdhulpaanbieder een triage plaats. Zo nodig komt de ambulante voorwacht voor de beoordeling ter plekke, indien nodig samen met een arts of psychiater.

Derde lid

De hulp duurt vier tot maximaal zes weken en bestaat uit drie fasen. Die bestaan uit: 1. het opbouwen van een werkrelatie met de gezinsleden, taakverlichting, het verzamelen van informatie en het stellen van doelen, 2. concretisering van de doelen in een plan van aanpak, nieuwe vaardigheden aanleren, stabiliseren en vergroten van de veiligheid in het gezin, activeren en benutten van het netwerk en de gezinsleden leren gedachten en emoties die hun gedrag beïnvloeden te onderkennen en 3. het opstarten van eventuele vervolghulp.

Vierde lid

Kenmerkend voor ASH is dat jeugdhulpaanbieders binnen 24 uur en dag en nacht de ondersteuning kunnen starten en geven. De hulp wordt in de woonsituatie ingezet bij crisis en spoedeisende situaties in de opvoedingssituatie. De hulpverlener kan vaak al binnen een paar uur bij het gezinssysteem zijn. Soms kan het gezinssysteem na een dag weer zelf verder, regelmatig is het ook nodig om nadat het ASH-traject is afgerond vervolghulp in te zetten.

Vijfde lid

Het crisisverblijf wordt ingezet als er sprake is van een zodanige balansverstoring dat het handhaven van de natuurlijke gezinssituatie (en soms ook school, vrije tijd) (tijdelijk) niet mogelijk is en voor de jeugdige als gevolg van ontwikkelings- en of gedragsproblemen een gestructureerde opvoedingsomgeving noodzakelijk is. Tijdelijk verblijf van de jeugdige bij iemand uit het sociaal netwerk of crisispleegzorg is niet mogelijk en acuut interveniëren met het oog op de veiligheid van de jeugdige en/of het gezinssysteem is noodzakelijk. Tijdens het verblijf wordt voor zover dat mogelijk is, gestimuleerd dat de jeugdige onderwijs continueert op de eigen school dan wel gebruik blijft maken van reeds lopende dagbesteding en/of vrijetijdsbesteding.

Zesde lid

Ook bij deze vorm van jeugdhulp is tijdelijk verblijf van de jeugdige bij iemand uit het sociaal netwerk of crisispleegzorg niet mogelijk gebleken en acuut interveniëren met het oog op de veiligheid van de jeugdige en/of het gezinssysteem is noodzakelijk. Crisisverblijf Jeugd- en Opvoedhulp biedt een veilige en stabiele plek met structuur en een pedagogisch klimaat.

Zevende lid

Het gaat om de jeugdige met acute psychiatrische problematiek waarbij een dusdanig onveilige, crisissituatie is ontstaan dat thuisblijven geen optie is. Tijdelijk verblijf van de jeugdige bij iemand uit het sociaal netwerk of crisispleegzorg is niet mogelijk gebleken en acuut interveniëren met het oog op de veiligheid van de jeugdige en/of het gezinssysteem is noodzakelijk.

Achtste lid

Bij Crisispleegzorg is er sprake van spoedeisende problematiek of een crisissituatie. Het verblijf in het crisispleeggezin is ondersteunend aan het proces dat met het gezinssysteem wordt doorlopen om voor de jeugdige weer een veilige gezinssituatie te realiseren.

Artikel 5.6 Jeugdhulpvervoer

Het jeugdhulpvervoer vindt plaats tussen de woning van de jeugdige of de locatie waar de jeugdige onderwijs geniet en de locatie waar de jeugdige de individuele voorziening ontvangt. Het vervoer wordt collectief geboden tenzij individueel vervoer noodzakelijk is. Het gaat om een medische noodzaak of het onvoldoende zelfredzaam zijn van een jeugdige. Jeugdhulpvervoer kan ook tijdelijk worden verleend tot het moment dat wel sprake is van eigen kracht. Het college kan aan ouders een tegemoetkoming verstrekken in de kosten voor het vervoer.

Artikel 5.7 Heroverweging besluit

Net als voor het pgb-besluit geldt (art. 8.1.3 van de wet), bepaalt dit artikel dat het college voor de individuele voorzieningen in natura periodiek onderzoek doet of er aanleiding is om dat besluit te heroverwegen. Het kan bij zo'n onderzoek duidelijk zijn dat ook na afloop van de indicatie nog steeds jeugdhulp nodig is. Is die gevallen is het college bevoegd om tot een ambtshalve toekenning over te gaan. Dit voorkomt administratieve lasten.

HOOFDSTUK 6. PERSOONSGEBONDEN BUDGET

Artikel 6.1 Algemeen

Eerste lid

Het spreekt voor zich dat het college gehouden is aan de wettelijke bepalingen en voorschriften in de verordening.

Tweede lid

Heeft het college een indicatie voor een individuele voorziening vastgesteld, dan kan het voorkomen dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) het college verzoekt om een pgb met terugwerkende kracht te verstrekken. Dit lid regelt dat het college zo'n verzoek weigert als de individuele voorziening al voor het indienen van de aanvraag is gerealiseerd. Dit geldt ook als de voorziening is gerealiseerd ná het indienen van de aanvraag, maar voordat het college daarop heeft beslist, tenzij zij de jeugdige en/of zijn ouder(s) schriftelijk toestemming heeft verleend. Het college kan wel jeugdhulp toekennen naar de toekomst, maar niet met terugwerkende kracht.

Derde lid

Uit de wet volgt dat het verstrekken van jeugdhulp gericht is op de in Nederland verblijvende jeugdige (art. 1.3 van de wet). Ook volgt uit de wet dat jeugdhulp, al dan niet in de vorm van een pgb, wordt verstrekt aan de jeugdige en/of zijn ouder(s) die feitelijk in de gemeente Dinkelland woonachtig is. Voor de jeugdige kan een uitzondering gelden op grond van het woonplaatsbeginsel. Het kan echter voorkomen dat een jeugdige en/of zijn ouder(s) met een indicatie voor bijvoorbeeld begeleiding in de vorm van een pgb op vakantie gaat. Het college stelt voor dergelijke gevallen nadere regels over de besteding van een verstrekt pgb bij verblijf buiten de gemeente Dinkelland of in het buitenland.

Artikel 6.2 Verplichtingen persoonsgebonden budget

Eerste lid

Om te zorgen dat het college kan beoordelen of wordt voldaan aan de wettelijke voorwaarden van art. 8.1.1, tweede lid, van de wet en het bepaalde in deze verordening, geldt de verplichting om een Budgetplan op te stellen. Denk in dit kader ook aan de voorwaarden die gelden als de jeugdige en/of zijn ouder(s) het pgb wenst te besteden aan een persoon uit het sociaal netwerk. Een ingevuld Budgetplan kan een hulpmiddel zijn bij de beoordeling of wordt voldaan aan de voorwaarden. De kwaliteit van de jeugdhulp is daarbij van groot belang. De beoogde budgethouder kan de derde aan wie hij het pgb wil

gaan besteden, een formulier laten invullen waaruit de kwaliteit blijkt; dat is onderdeel van het Budgetplan. Het college stelt hiervoor een format beschikbaar.

Tweede lid

Spreekt voor, behoeft geen toelichting. Het gaat om een wettelijke bepaling (art. 8a, tweede lid, van de Regeling Jeugdwet).

Artikel 6.3 Besteding en declaratie

Eerste lid

Het eerste lid zorgt ervoor dat wordt voorkomen dat een pgb wordt besteed aan activiteiten die naar oordeel van het college onder de eigen kracht vallen (onder a). Ook mag het pgb niet worden besteed aan de genoemde personen wanneer zij overbelast zijn of dreigen te geraken voor die activiteiten (onder b).

Tweede en derde lid

De wetgever heeft zich nadrukkelijk uitgelaten dat met het trekkingsrecht is gewaarborgd dat het budget slechts wordt gebruikt om jeugdhulp in te kopen die ertoe strekt de jeugdige en/of zijn ouder(s) de ondersteuning, hulp en zorg te bieden die hij nodig heeft (TK 2013/13, 33 684, nr. 3, p. 220). Er geldt geen verplichting om een verantwoordingsvrij bedrag te hanteren.

Vierde lid

In art. 7.1, eerste lid onderdeel c van de verordening is bepaald dat het college een aanspraak op een individuele voorziening dan wel pgb kan beëindigen in geval van overlijden van de jeugdige. In de zorgovereenkomsten hanteert de SVB het overlijden van een jeugdige ook als ontbindende voorwaarde; dit houdt in dat de overeenkomst direct eindigt in geval van overlijden. De SVB wijst jeugdigen en/of zijn ouder(s) erop met de gemeente contact op te nemen om te overleggen of een eenmalige uitkering tot de mogelijkheden behoort. Het college hanteert in geval van overlijden van de jeugdige geen eenmalige uitkering aan de derde die de ondersteuning biedt (dit betreft alle zorgovereenkomsten, dus die met een professionele organisatie, een Zzp'er, iemand uit het sociaal netwerk of een partner of familielid).

Vijfde lid

In dit lid is bepaald dat geen vast bedrag mag worden gehanteerd. Dat wil zeggen declaraties worden gedaan op basis van de werkelijk geboden jeugdhulp (in tijd).

Zesde lid

Voor behandeling van bijvoorbeeld stoornissen of het bieden van specialistische jeugdhulp is de inzet van een daartoe gekwalificeerde beroepskracht aangewezen. Dat spreekt voor zich. Omdat deze vormen van jeugdhulp ook vragen om voldoende professionele afstand (objectief en onafhankelijk kunnen handelen) bepaalt dit lid dat ouders of personen uit het sociaal netwerk niet uit een pgb betaald kunnen worden voor het geven van deze vorm van jeugdhulp. Het ligt ook niet voor de hand dat zij dat wensen te doen.

Zevende lid

Dit lid geeft invulling aan de discretionaire bevoegdheid van de gemeenteraad om bij verordening te bepalen onder welke voorwaarden het pgb mag worden besteed aan een persoon uit het sociaal netwerk. Hoewel de regering de inzet van het sociaal netwerk zeer waardevol vindt, acht zij het wenselijk dat beloning daarvan met een pgb beperkt blijft tot die gevallen waarin dit aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is. De huiselijke kring, waartoe in ieder geval de ouders behoren, behoort tot het sociaal netwerk (TK 2012/13, 33 684, nr. 11, p. 17).

Achtste lid

De budgethouder zal het aan hem toegekende pgb moeten aanwenden binnen de termijn genoemd in dit lid.

Artikel 6.4 Kwaliteit

In dit artikel staan de kwaliteitseisen genoemd waaraan een professional en niet-professional aan wie het pgb wordt besteed moeten voldoen. Professionals die SKJ of BIG geregistreerd zijn beschikken voor de beroepscode over een VOG. Die hoeft het college niet op te vragen. Het kan voorkomen dat aan meerdere jeugdigen jeugdhulp wordt geboden. In die gevallen hoeft niet voor elke jeugdige (opnieuw) een VOG worden gevraagd. De verordening voorziet niet in een limitatieve opsomming van andere kwaliteitseisen anders dan die over de vakbekwaamheid. Het is afhankelijk van de situatie, waarbij het college aansluiting zoekt bij de wet of het contract met jeugdhulpaanbieders.

Artikel 6.5 Hoogte persoonsgebonden budget

Eerste tot en met vierde lid

In de verordening moet worden bepaald hoe de hoogte van het pgb wordt vastgesteld (art. 2.9, onder c, van de wet). De tarieven mogen worden afgeleid van de tarieven die het college verschuldigd is aan de gecontracteerde jeugdhulpaanbieders. Ook het hanteren van de gedifferentieerde tarieven en/of bepalingen over bedragen moeten in de verordening geregeld worden (vergelijk CRVB:2017:1803). Naast een afgeleide van de tarieven wordt gebruik gemaakt van de bedragen in de Regeling langdurige zorg. Er wordt verder gebruik gemaakt van de bevoegdheid om de hoogte van het pgb, dat bijvoorbeeld wordt besteed aan personen uit het sociaal netwerk van de jeugdige (waaronder ook zijn ouder(s)), lager vast te stellen. Die bevoegdheid vloeit voort uit artikel 8.1.1, derde lid, van de wet. De verordening bepaalt dat het bedrag als bedoeld in artikel 5.22, eerste lid, van de Rlz alleen op 1 januari van elk kalenderjaar kan wijzigen.

Vijfde lid

De tarieven die het college is verschuldigd aan de gecontracteerde partijen worden neergelegd in het Financieel besluit.

Zesde lid

Het pgb kan lager zijn dan het percentage van het tarief, als dat blijkt dan uit het Budgetplan en bijgevoegde stukken.

HOOFDSTUK 7. BESTRIJDING MISBRUIK OF ONEIGENLIJK GEBRUIK

Artikel 7.1 Bevoegdheid

Eerste en tweede lid

Artikel 2.9, aanhef en onder d, van de wet bepaalt dat de verordening regels moet bevatten ter voorkoming van het onterecht ontvangen van individuele voorzieningen of pgb's, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. In dit hoofdstuk zijn de regels over het toezicht op de uitvoering en de kwaliteit geïntegreerd. Dat wil zeggen ze hebben betrekking op zowel de rechtmatigheid als ook de doelmatigheid. Het toezicht op de kwaliteit is belegd bij de Inspectie gezondheidszorg en jeugd. Maar het college is in het kader van de rechtmatigheid wel bevoegd om naleving van de contracten voor bijvoorbeeld de kwaliteit te beoordelen. Het toezicht op de rechtmatigheid is namelijk een bevoegdheid van de gemeente zelf. In de wet is echter niet vastgelegd hoe de gemeente het toezicht op rechtmatigheid moet vormgeven. Die kan bijvoorbeeld bestaan uit de verplichting voor de budgethouder en de derde om verantwoording af te leggen over de besteding van het pgb.

Derde lid

De Algemene wet bestuursrecht (Awb) geeft de mogelijkheid om een toezichthouder aan te wijzen, als dit is geregeld bij een wettelijk voorschrift (art. 5:11 Awb en verder). Een verordening is een wettelijk voorschrift. Er wordt aangesloten bij de term toezichthoudende ambtenaar zoals bedoeld in art. 6.1 van de Wmo 2015.

Vierde lid

Dit lid bepaalt de inhoudelijke bevoegdheid van het college over de inhoud van de controles en de personen die gecontroleerd kunnen worden.

Vijfde en zesde lid

Uit artikel 8.1.3 van de wet volgt al dat het college bevoegd is om pgb-besluiten te heroverwegen. Daarvoor is geen specifieke aanleiding nodig (vergelijk CRVB:2023:259). Zo kan het college in een klacht of een signaal over de kwaliteit van de jeugdhulp aanleiding zien om een onderzoek op te starten. Er kan in die gevallen namelijk ook sprake zijn van tekortschietende rechtmatigheid. Dat kan over administratieve zaken gaan maar ook over de vraag of de (kwaliteit van de) geboden jeugdhulp voldoet aan de contractuele afspraken. Waar nodig vindt afstemming plaats met de inspectie. Het kan ook gaan om de vraag of de jeugdhulp, al dan niet in de vorm van een pgb, nog wel passend is (doelmatigheid). Maar ook of de verstrekking nog voldoet aan de voorwaarden (rechtmatigheid). Zowel het college als de toezichthoudende ambtenaar kunnen zo'n onderzoek uitvoeren.

Zevende lid

In dit hoofdstuk wordt onder een budgethouder en de derde nadrukkelijk ook de ouder(s) van de jeugdige verstaan.

Artikel 7.2 Informatieplicht en fraudepreventie

Op het college rust de voorlichtingsplicht om de jeugdige en/of zijn ouder(s) te informeren over welke mogelijkheden er bestaan om te kiezen voor een pgb (art. 8.1.6 van de wet). Deze plicht bestaat er ook uit dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze én over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik. Dit wordt gedaan tijdens het onderzoek.

Artikel 7.3 Medewerkingsplicht

Dit artikel regelt de medewerkingsplicht. Dat wil zeggen dat als het college of de toezichthoudende ambtenaar aan de genoemde personen vraagt om verantwoording af te leggen over de geboden jeugdhulp, zij verplicht zijn dat te doen. De gevolgen van het niet of onvoldoende meewerken kan voor het college aanleiding zijn om het recht op pgb in te trekken of om de jeugdige onder te brengen bij een andere jeugdhulpaanbieder ingeval van een individuele voorziening in natura.

Artikel 7.4 Weigeringsgronden persoonsgebonden budget

Eerste lid

Er geldt de algemene verplichting om een Budgetplan op te stellen (zie art. 5.2 van de verordening). Ook kan het noodzakelijk zijn dat het Budgetplan met het college (nader) wordt besproken. Ook dit is niet vrijblijvend.

Tweede lid

In dit lid zijn situaties opgenomen die betrekking hebben op de derde. Het college is bevoegd om het pgb te weigeren. Ook deze bepalingen hebben als doel misbruik of oneigenlijk gebruik in het algemeen te voorkomen.

Artikel 7.5 Opschorting betaling persoonsgebonden budget aan Sociale Verzekeringsbank

Een opschorting van de betaling aan de SVB is een instrument om ruimte te bieden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek. Als het recht op pgb is vastgesteld, zal het college de overeenkomst van de SVB moeten goedkeuren. De SVB beoordeelt de overeenkomst ook, voornamelijk op de toepasselijke arbeidsrechtelijke bepalingen. Het kan voorkomen dat het college de overeenkomst niet goedkeurt en om die reden het pgb vooralsnog niet aan de SVB overmaakt. Ook kan een andere reden aanleiding zijn om (nog) niet over te gaan tot uitbetaling aan de SVB. Gedurende de opschorting doet het college en/of de toezichthoudende ambtenaar onderzoek naar het gegronde vermoeden. Opschorting van de betaling kan met zich meebrengen dat het college moet zorgen voor een tijdelijke individuele voorziening in natura. Dat zal zeker aan de orde zijn als het gegronde vermoeden betrekking heeft op de derde aan wie het pgb zal worden besteed. Immers in zo'n geval blijft de jeugdige bij opschorting van de betaling verstoken van de noodzakelijk bevonden hulp. Met de maximale termijn van dertien weken in dit artikel en artikel 6.6 is aangesloten bij de termijn zoals genoemd in artikel 4:56 van de Awb.

Artikel 7.6 Verzoek aan Sociale Verzekeringsbank opschorting betaling persoonsgebonden budget

Zoals gezegd is een opschorting van betaling een instrument om ruimte te bieden voor herstelmaatregelen of nader onderzoek, bijvoorbeeld als het gaat om de overeenkomsten die de budgethouder is aangegaan of bij herziening van het besluit. Artikel 8b, zesde lid aanhef onder g, van de Regeling Jeugdwet geeft de Svb de bevoegdheid tot opschorting van betaling als het college bij de toepassing van de bij verordening gestelde regels, daarom verzoekt. In geval van mandaat kan het college zelf overgaan tot het opschorten van de betaling. Zie verder toelichting bij artikel 5.6 van de verordening.

Artikel 7.7 Opschorting inzet individuele voorziening

Naar analogie van artikel 6.5 en 6.6 van de verordening kan het college ook de inzet van een individuele voorziening tijdelijk opschorten als het gegronde vermoeden bestaat dat de jeugdige en/of zijn ouder(s): de inlichtingenplicht niet nakomt, niet voldoet aan de aan de individuele voorziening verbonden voorwaarden of de individuele voorziening niet of voor een ander doel gebruikt. Dat laatste zal aan de orde kunnen zijn bij een pgb. Gedurende de opschorting doet het college en/of de toezichthoudende ambtenaar onderzoek naar het gegronde vermoeden.

HOOFDSTUK 8. BEEINDIGING, HERZIENING, INTREKKING EN TERUGVORDERING

Artikel 8.1 Beëindiging

Er wordt gesproken van beëindiging als de inwerkingtreding van het besluit ingaat vanaf het heden of naar de toekomst toe. Beëindiging heeft dus, in tegenstelling tot een herziening/intrekking, geen terugwerkende kracht. In dit artikel is bepaald wanneer het college kan overgaan tot beëindiging van de individuele voorziening dan wel pgb. Er is geen limitatieve oplossing beoogd.

Artikel 8.2 Herzien of intrekken van besluiten

Voor de jeugdige en zijn ouder(s) geldt op grond van artikel 8.1.2 van de wet de plicht tot het desgevraagd of onverwijld mededeling doen van feiten of omstandigheden die van belang zijn voor de voortzetting van het recht op een pgb. Deze verplichting geldt (in geval van een pgb) ook jegens de Sociale verzekeringsbank (SVB). De wetgever heeft kennelijk verzuimd om dat ook te regelen voor de individuele voorziening in natura. Daarom regelt dit artikel deze verplichting ook voor individuele voorzieningen in natura. Uit de memorie van toelichting kan namelijk niet worden afgeleid dat de wetgever voor ogen gehad om de inlichtingenplicht niet te laten gelden voor de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb (TK 2013/14, 33 684, nr. 11, p. 17). Het (deels) ongedaan maken van een aanspraak over een periode in het verleden, wordt herzien/intrekken genoemd. Een herziening/intrekking van een besluit is het met terugwerkende kracht opnieuw beslissen over de aanspraak over een periode in het verleden, waarbij de aanspraak afwijkend wordt vastgesteld of wordt ingetrokken in het geval

er in het geheel geen aanspraak heeft bestaan. Het college kan een besluit herzien of intrekken als onjuiste inlichtingen zijn verstrekt en de verstrekking van juiste inlichtingen tot een ander besluit zou hebben geleid of bij het niet voldoen aan andere voorwaarden genoemd in artikel 8.1.4, eerste lid aanhef en onder d en e, van de wet. Ook kan het voorkomen dat de jeugdige en/of zijn ouder(s) de verplichtingen, uit een privaatrechtelijke overeenkomst met de jeugdhulpaanbieder, niet of onvoldoende nakomt. De verordening biedt daarom een publiekrechtelijke grondslag om het betreffende toekenningsbesluit in te trekken. Dat betekent nadrukkelijk niet dat op het college geen jeugdhulpplicht meer rust.

Artikel 8.3 Terugvordering

Eerste lid

Strikt genomen is terugvordering niet geregeld in de wet, maar de bevoegdheid kan wel worden afgeleid uit artikel 8.1.4, tweede lid, van de wet). Daarom is hiervoor een grondslag opgenomen in de verordening op grond waarvan het college de bevoegdheid heeft (zie CRVB:2023:223). In dit lid is de wettelijke bevoegdheid uitgewerkt wanneer het college kan overgaan tot het terugvorderen van een ten onrechte genoten pgb. Naar analogie van artikel 2.4.1 van de Wmo 2015 regelt dit artikel ook de bevoegdheid tot het terugvorderen van de geldswaarde in natura. Daaronder vallen de door het college ten onrechte betaalde facturen voor de geleverde individuele voorziening.

Tweede lid

Het kan ook voorkomen dat er sprake is van een onverschuldigde betaling. Dit lid geeft het college de bevoegdheid om dat bedrag terug te vorderen. Uit CRVB:2006:AX5819 kan namelijk worden afgeleid dat in zo'n geval het ontbreken van een wettelijke bepaling op grond waarvan van de jeugdige en/of zijn ouder(s) kan worden teruggevorderd, niet aan terugvordering in de weg staat, nu (ook) in het publiekrecht als in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel is aanvaard, dat een zonder rechtsgrond verrichte betaling ongedaan moet worden gemaakt. Onder een zonder rechtsgrond verrichte betaling worden ook de (gemaakte) kosten van een individuele voorziening in natura verstaan. Daarmee wordt aangesloten bij de wettelijke mogelijkheid van het vorderen van de geldswaarde als bedoeld in het eerste lid van dit artikel. Of sprake is van onverschuldigde betaling (art. 6:203 e.v. BW) zal in de praktijk geen problemen opleveren.

Derde en vierde lid

Hierin is de bevoegdheid tot invordering geregeld middels verrekening of een dwangbevel. Daarbij wordt wel opgemerkt dat de jeugdige pas vanaf 18 jaar in aanmerking kan komen voor een uitkering voor levensonderhoud.

HOOFDSTUK 9. KWALITEIT EN INSPRAAK

Artikel 9.1 Kwaliteitseisen jeugdhulp

De Jeugdwet maakt met onder meer artikel 4.1.1, eerste lid, van de wet de door gemeenten gecontracteerde jeugdhulpaanbieders direct verantwoordelijk voor het leveren van verantwoorde (jeugd)hulp. In dit artikel zijn ook een aantal uitgangspunten bepaald die in ieder geval gelden. De zogeheten professionals zijn geregistreerd bij de daarvoor geldende registers. Denk met name aan het BIG-register als bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg en/of Kwaliteitsregister Jeugd (SKJ) als bedoeld in artikel 5.2.1 van het Besluit Jeugdwet. Dit voor het (mogen) uitoefenen van een beroep voor het verlenen van jeugdhulp. Het is echter niet in alle gevallen zo dat een verplichte SKJ-registratie geldt. Daar kan van worden afgeweken als de jeugdhulpaanbieder aannemelijk kan maken dat de inzet van een niet-geregistreerde professional niet afdoet aan de kwaliteit dan wel dat die inzet noodzakelijk is voor de kwaliteit van de hulp. Denk bijvoorbeeld aan vaktherapie. Vaktherapeuten kunnen zich niet registreren bij het SKJ, maar zij kunnen wel als niet-geregistreerd professional worden ingezet. Het Kwaliteitskader Jeugd geldt als leidraad voor jeugdhulpaanbieders om te bepalen wanneer een geregistreerde professional moet worden ingezet en wanneer dat niet nodig is. Voor vaktherapeuten geldt wel de verplichting tot registratie bij de Stichting Register Vaktherapeutische Beroepen (SRVB). Het bepaalde geldt ook voor jeugdhulpverleners die door de jeugdige en/of zijn ouder(s) uit een pgb worden betaald. Het college zal er op toe moeten zien dat de eisen door jeugdhulpaanbieders worden nageleefd, tenzij de Inspectie gezondheidszorg en jeugd daartoe bevoegd is. Zie ook de begripsbepalingen van wat onder een professional wordt verstaan (professionele organisatie en Zzp'er).

Artikel 9.2 Verhouding prijs en kwaliteit

In dit artikel wordt invulling gegeven aan de opdracht aan de gemeenteraad om bij de uitvoering van deze wet door derden, regels te stellen ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van onder meer jeugdhulp en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit. Het gaat om de kostprijsselementen van art. 2.3 van het Besluit Jeugdwet. Ook is bepaald dat het college zorgt dat de genoemde partijen een reële prijs ontvangen voor de door hen geboden jeugdhulp. Denk in dat kader ook aan onderaannemers die de jeugdhulpaanbieder in kan zetten.

Artikel 9.3 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 2.10 van de wet in samenhang met artikel 2.1.3, derde lid, van de Wmo 2015. Op grond van die bepalingen moet in de verordening worden geregeld hoe ingezetenen, waaronder in ieder geval jeugdigen en ouders, worden betrokken bij de vormgeving van het jeugdbeleid. Zo wordt verwezen naar de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet vastgestelde inspraakverordening. Op deze manier wordt gewaarborgd dat er eenzelfde inspraakprocedure geldt voor zowel het jeugdbeleid als op andere terreinen. Verder wordt het aan het college overgelaten om de exacte invulling van de medezeggenschap vorm te geven. Het college kan nadere regels stellen over dit artikel.

HOOFDSTUK 10. SLOTBEPALINGEN

Artikel 10.1 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige en/of zijn ouder(s) afwijken van de bepalingen van de verordening. Dit afwijken kan alleen maar ten gunste en nooit ten nadele van hen. Het gebruik maken van de hardheidsclausule moet nadrukkelijk worden beschouwd als een uitzondering. Bij de beoordeling van de aanvraag zou het college zelf aanleiding kunnen zien om de hardheidsclausule toe te passen. In het algemeen geldt echter dat jeugdige en/of zijn ouder(s) gemotiveerd moet aangeven dat zijn situatie bijzonder is en zal hij dat desgevraagd ook nader moeten onderbouwen.

Artikel 10.2 Inwerkingtreding en citeertitel

Dit artikel regelt de inwerkingtreding, waarbij geen overgangsrecht is opgenomen. Voor aanvragen die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van deze verordening en waarop het college op een datum na inwerkingtreding beslist, geldt deze verordening. Het college heeft middels dit artikel de bevoegdheid om terug te komen van besluiten die zijn genomen op basis van de voorgaande verordeningen.